

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
raz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY PIERWSZY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia: za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz; ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera, ulica Senatorska.

Redakcja Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 268. — Telefon Administr. 517

— W kościele archikatedralnym św. Jana jutro, o godzinie 9-ej zrana, odprawiona zostanie solenna wotywa ku czci N. Sakramentu.

— W kościele Narodzenia N. Panny Marji (po-karmelickim) jutro, o godz. 10-ej zrana, odprawiona zostanie solenna wotywa ku uczczeniu pamiątki Wniebowstąpienia Pańskiego.

— Jutro, jako w pierwszy czwartek nowo rozpoczętego miesiąca, w kościele Opielki św. Józefa (panien wizytek) odprawione zostanie dopołudniowe nabożeństwo z wystawieniem N. Sakramentu w puszcze na intencję bractwa matek chrześcijańskich.

— W kościele św. Kazimierza (panien sakramentek) jutro odprawione zostanie całodzienne nabożeństwo odpustowe z wystawieniem, kazaniem, nieszporem i procesją ku czci N. Sakramentu.

— Całodzienne solenne nabożeństwa odpustowe z niestannem wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem, procesjami, oraz nieszporem odprawione zostaną w dniu jutrzejszym ku uczczeniu pamiątki Wniebowstąpienia Pańskiego w następujących kościołach: św. Trójcy (po-trynitarskim), św. Kazimierza (panien sakramentek), oraz Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim).

— Jutrzejszymi nieszporem rozpoczyna się całodzienne solenne nabożeństwa odpustowe ku czci św. Stanisława, biskupa, w następujących kościołach: św. Ducha (popaulińskim), św. Anny (po-bernardyńskim), św. Karola Boromeusza na Powązkach, śś. Stanisława i Wawrzyńca na Woli, oraz w Czerniakowie.

— W kościele św. Anny (po-bernardyńskim) na nieszporem wystawiony będzie N. Sakrament w monstrancji, po ukończeniu których odśpiewana zostanie litanja do N. Panny Marji na intencję arcybractwa Czc. N. Panny Marji.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Na obszarze terytorjalnym potrójnego przymierza wytworzyły się ogniska, rozdmuchujące wzajemne nieufności i współzawodnictwa interesów pomiędzy sprzymierzonymi mocarstwami. *Hamburger Nachrichten* przedrukowują skwapliwie w szerokim stro-

szczeniu broszurę anonimową, wydana w Lipsku, która w najjemniejszy sposób ocenia wartość armji austriackiej, a tem samem i wartość przymierza z tem mocarstwem. Tenże sam organ ks. Bismarcka gromi świeżo zawarty w Wiedniu traktat handlowy pomiędzy Austrią i Niemcami, któremu tak gorące poświęcił wyrazy uznania cesarz Wilhelm na onegdajszym bankiecie düsseldorfskim, w zawarciu traktatu widząc brząsk nowej epoki dla komunikacji ekonomicznej ludów i wielkie rozszerzenie pola zbytu dla niemieckiej produkcji.

Równocześnie usiłują wynajdywać fakty dowodzące, iż stosunek wylany, serdeczny, jaki wiązał za rządów Crispiego Włochy z Niemcami, obecnie ostygł i ustąpił miejsca wyrachowanej dyplomacji. Traktat przymierza istnieje, ale duch, który w nim mieszkał, uleciał w inną stronę, ku piękniejszej Lutecji. Gallofile rzymscy posunęli swą tendencję tak daleko, że—gdyby fakty zgadzały się z ich przedstawieniem rzeczy—to istotnie uwierzyliby chyba należało, że dawny stosunek szczyry i gorący pomiędzy Berlinem a Rzymem uległ dużemu przekształceniu wewnętrznemu, że przestał opierać się na silnem, politycznem przekonaniu o tożsamości interesów, a żyje już tylko konsekwencjami przyjętych dawniej zobowiązań.

Tymczasem komunikat półrządowy zaprzecza najkategoryczniej doniesieniom, jakoby włoska rada ministrów zabroniła reprezentacji urzędowej Włoch na pogrzebie hr. Moltkego. Rzecz się tak miała wiarogodnie: Minister wojny wystosował do niemieckiego sztabu jeneralnego żywe ubolewanie nad tem, iż z powodu wielkiej odległości deputacja wojskowa z Włoch nie mogłaby zdążyć na pogrzeb marszałka, musiano więc poprzestać na powierzeniu swojemu wojskowemu *attaché* w Berlinie zaszczytnej misji reprezentowania armji włoskiej na pogrzebie. Oprócz tego ambasador włoski, hr. de Launay, postępował za trumną w gronie rycerzy Orła czarnego, którego wstęga zdobi pierś jego od czasu zawarcia traktatu przymierza pomiędzy Niemcami i Włochami. Jak niewesołe wywołała w rządowych warstwach

berlińskich wrażenie surowa ocena armji austriackiej, zawarta w broszurze: *„Offene Worte über die oesterreichisch-ungarische Armee in ihrem Verhältniss zum deutschen Reichsheer“*, dowodzi komunikat *Norddeutsche allgemeine Ztg.* Broszura anonimowa cechuje się—wedle komunikatu—nie tylko tonem nienawistnym, ale i grubą nieznamościami stosunków krytykowanych; autor nie zadał sobie trudu, aby poznać najnowsze przepisy organizacyjne o składzie oddzielnych korpusów owej armji, o liczbie ich, o nowym stroju artylerji polnej, o formacji i wykształceniu rezerw, innych ważnych, a z urzędowych dokumentów dających się bez trudu poczerpnąć szczegółów.

„Cała ta robota—powiada *Norddeutsche allgemeine Ztg.*—która usiłuje sprzymierzoną z Niemcami armję wystawić jako organizm pośledniejszy, źle uformowany i źle trzymany w karność, głęboko poniżej poziomu armji niemieckiej pozostały organizm o luźnej spoiowości i niedostatecznej sile, nie zasługuje sama przez się na uwagę. Świadczyłoby jej za dużo zaszczytu, gdyby ją chciano poważnie rozbiierać. Sąd autora w rzeczach wojskowych stoi na tym poziomie, co polityczna wiadomość autora innej pokrewnej duchem a świeżo wydanej broszury *„Oesterreichs Untergang“*.

Nienawisć nie wystarczy, jeżeli się chce pisać wojskowe lub polityczne broszury. Jedyną okolicznością, zasługującą na uwagę, jest fakt, że pomiędzy nami znalazły się odosobnione żywioły, którym wydaje się rzeczą pożyteczną siać nieufność pomiędzy Niemcami a mocarstwem z niemi sprzymierzonym. Nie sądzimy, aby próby takie skutkowały; przeciwnie: jesteśmy przekonani, że im więcej faktów podobnych wyjdzie na jaw, Niemcy tem silniej, ufniej i wierniej stać będą przy swoich przymierzach.

Zapisujemy te dysonanse, jako charakterystyczne objawy chwili, cechującej się nieubłaganem współzawodnictwem dwóch kierunków politycznych w Niemczech: cesarskiego i bismarkowskiego.

Br. Z.

Czy nam potrzeba alkoholu?

Obserwacje i doświadczenia fizjologiczne w sposób najzupełniej niedwuznaczny przekonują nas, że alkohol we wszelkiej postaci, bądź wina, bądź też piwa lub wódki, żadnej korzyści organizmowi nie przysparza, że przeciwnie wyrządza mu prawdziwą szkodę.

Statystyka dosadnie dowodzi, że rozpowszechnienie alkoholu w dzisiejszych rozmiarach jest bodaj czy nie największą klęską ludzkości. Argumenty wszakże, przytaczane na poparcie powyższych zdań przez najbardziej powołanych i najwymowniejszych przeciwników alkoholizmu, a bardziej jeszcze bezpośrednio z tych argumentów wnioski, nie zawsze trafiają do przekonania tym ludziom, którzy za żadną cenę nawyknień swych wyrzec się nie są w stanie. Prawdziwą zaporą w walce z alkoholem jest z jednej strony głęboko zakorzenione przekonanie, że pauperyzm jest głównym źródłem „klęski alkoholowej”, z drugiej zaś przypuszczenie, że jedynie zwalczenie nadmiernego spożywania alkoholu ulczyć może wszystkie wyrastające na tym gruncie wrzody społeczne. Ci, którzy pierwszą z tych zasad wyznają, nie znają poprostu faktów; drudzy nie umieją wzrokiem sięgnąć głębiej i dopatrzeć się prawdziwych przyczyn alkoholizmu.

Utrzymują, iż póki obecnie istniejące urządzenia społeczne nie zostaną usunięte, póty biedny człowiek nie przestanie w mniejszym lub w większym stopniu oddawać się alkoholowi, póty nie wyrzeczy się on dobrowolnie tego jedynego środka, który pozwala mu zapomnieć o przygniatających go troskach codziennego życia. Jeśli wszakże zapytamy tych biednych

ludzi, którzy sami doświadczenie w tym kierunku na sobie zrobili, gotowi będziemy przechylić się do wniosku wprost przeciwnego. A ludzi takich dziś już liczymy na miliony.

W Ameryce oceniają na dziesięć milionów liczbę tych, którzy zupełnie żadnych napojów alkoholowych nie używają, w Anglii jest ludzi takich pięć milionów. W krajach skandynawskich setki tysięcy ślubowały sobie wyrzeczenie się całkowite alkoholu. Przeważna część wszystkich tych wstrzemięzliwych należy do najbiedniejszych warstw społecznych. Ci, którzy raz zdobyli się na postanowienie „nie-picia”, zawsze dochodzą do przeświadczenia, że alkohol zupełnie jest zbędny, dla biednych zaś postanowienie takie nie tylko staje się źródłem znośniejszego bytu, lecz bezwzględnie zaostrza też ich cieleśne i umysłowe zdolności, czyniąc mniej rozpaczliwą walkę o życie. Czyżby bowiem w przeciwnym razie przykład wstrzemięzliwości zataczał coraz większe koła, czyżby prowadził do naśladowania? Wszystko zaś, co w tej mierze niezawodnego posiadamy, dowodzi, że istotnie liczba „abstynentów” bezustannie wzrasta; nigdy i nigdzie, gdzie raz walka przeciw alkoholowi się rozpoczęła, nie spozstrzeżono ani cofania się walczących z poła, ani zmniejszania się zastępu nawróconych.

W Finlandji wszystkie bez wyjątku gminy wiejskie czyli ogółem dwa miliony ludzi, zabroniły handlu alkoholem, prawie wszystkie nawet produkcji alkoholu. W gminach miejskich domaga się tego samego z każdym dniem wzrastająca partja. A zatem w Finlandji klęska alkoholowa pomiędzy dwoma milionami głów usunięta została nie przez „usunięcie istniejących dzisiaj porządków społecznych”, lecz wprost dlatego, że naród dość posiada energii do zwalczania tych przyczyn swej nędzy, które sam sobie stwarzał.

Przyczyną nalogu „picia” nie jest zatem nędza. Główną przyczyną jest tu popęd naśladowczy. Pierwsza szklanka piwa nie smakuje nam, zupełnie tak samo, jak pierwsze cygareto. Pijemy, bo inni piją. Gdy wszakże raz do picia przywykliśmy, nigdy już oczywiście nie brak nam powodów do picia w dalszym ciągu. Pijemy, gdy się spotykamy; pijemy, gdy się żegnamy. Będąc głodni, pijemy dla zagłuszenia apetytu; syty, pijemy, aby apetyt wzbudzić. Gdy nam zimno, pijemy, aby się ogrzać; gdy gorąco, pijemy, aby się ochłodzić. Pijemy, aby mózg czuwał, gdy jesteśmy senni; pijemy, by mózg usnął, gdy bezsenność nas trapi. Pijemy, bośmy smutni; pijemy, bośmy weseli. Pijemy, gdy kto na świat przychodzi, pijemy, gdy kogoś chowamy... Pijemy, pijemy... I dlaczegożbyśmy pić nie mieli, skoro zapominamy przytem o troskach, biedzie i dolegliwościach?

Ze wszystkich zaś powodów ten ostatni jest najnierozsądniejszy. Chcemy zwalczyć skutek, tymczasem wzmagamy przyczynę. Zwalczyć chcemy biedę, a przywykamy do wydatków, które hamulcem się stają dla rozwoju zdolności do pracy i sprawności. Pozbyć się chcemy trosk i cierpień, a uciekamy się do środków, które pomnażają je z niesłychaną szybkością, w przerażającym stopniu.

Nikt chyba w ten sposób nie rozumie powyższego, żeby przypisać nam chęć upatrywania w alkoholu jedynej przyczyny nędzy. Przeciwnie, z jednaką energią powinniśmy badać inne źródła gniotących nas ciężarów społecznych; ze wszystkich sił zwalczać powinniśmy wszystkie niezdrowe wpływy, toczące niemilosiernie chorą ludzkość. Lecz w tem badaniu i w tej walce wyrzeczenie się alkoholu pomocą istotną nam będzie, nie zaś zawada. *Et haec faciendae et illa non omittenda.*

W Europie środkowej w najostatniejszych dopiero

DWAJ LAUREACI.

Jeżeli kiedykolwiek silnie się zarysowały kontrasty usposobień, to z pewnością nigdy bardziej wyraziście, jak przy zestawieniu dwu młodych artystów, z których pierwszy zbudował posąg dla Królikowskiego, drugi dla Żółkowskiego.

Lewandowski i Woydyga, kiedy ich się widzi razem i patrzy na nich, jako na ludzi „cywilnych”, bez togi artysty i lauru triumfatorów, lecz jak na zwykłych śmiertelników (tak się najczęściej patrzy feljtonista, gdy siada do pisania sylwetki), uosabiają w sobie dwa przeciwieństwa: si okoju i zapału.

Łączy ich obu zamiłowanie sztuki i talent, a różni to, że gdy Woydyga jest wyrazem spokoju i refleksji, Lewandowski reprezentuje zapał, energję i entuzjazm.

Przyjrzyjmy im się obu, jak wyglądają po za firankami swych pracowni.

Lewandowski, mimo zamiłowania, które go ciągnęło do sztuki, i zrazu zboczył musiał z obranej drogi, gdyż mu kazaly to uczynić warunki materialne i dzisiejszy laureat nie wyrzeźbiłby Królikowskiego, gdyby go Rychter nie przyjął do teatru w Krakowie i nie wyznaczył szczerzej pensyjki...

Nie sprzeniewierzał się Melpomene Lewandowski, chociaż jej dla chleba służyć musiał, owszem, deklamował z zapalem, maszerował po scenie, „robił” króla, czasem „pokazywał” jaki „czarny charakter”, a zawsze myślał o sztuce i żył w sferze, która sztukę pielegnowała.

Chodząc do szkoły sztuk pięknych, zaznajomił się dopiero z gliną, ale właściwe pazury rzeźbiarskie urosły mu w Wiedniu, gdy już rozstawszy się ze światem malowanych lasów i fałszywych gwiazd i księżyców, zaczął się uczyć u prof. Zumbuscha. Do chwili obecnej wspomina z rozczuleniem artysta czasy swego życia w obcym mieście i serca kolegów, którzy ostatnim groszem dzielili się z nim, aby dopomóc w ciężkich okazjach. Poparcie ks. Czartoryskiego dopomogło Lewandowskiemu i już w r. 1884-ym czytamy jego nazwisko na liście wiedeńskich laureatów za „Thetis” (reprodukował ją niedawno *Tygodnik*), później przyszedł „Lirnik”, a wreszcie „Słowianin”.

Lewandowski szybko postępuje, talentu nie zagrzebuje, a dobre wpływy, jakie go otaczały za młodu, wpoiliy weń wielkie poszanowanie dla sztuki.

Plomienistego pana Stanisława dopełnia w towarzyskim stosunku Woydyga, bardziej znów znany w naszej kolonii artystycznej, liczącej sporo talentów pisarskich i rzeźbiarskich i malarskich.

Zanim ktoś ujmie w formy pamiętnikarskie dzieje tych „najmłodszych” kółeczek i skreśli sylwetki do-wcipnego A. Konara, poważnego W. Kosiakiewicza, zjadliwego Stan. Lenca, energicznego Stan. Wolskiego, impresjonistów: W. Podkowińskiego i J. Pankiewicza, Woydyga i dziś i później znajdzie się tam z przydomkiem „młoczącego”.

czasach coraz donośniej rozbrzmiewają głosy przeciw alkoholowi. Nie zdziwi to nikogo, kto poznał dzieje alkoholizmu. W każdym kraju do czynnej obrony przeciw temu wrogowi występowano wówczas dopiero, gdy spostrzeżono się, że spustoszenia, jakie on czyni, stają się rozpaczliwe. Tak było w Anglii i Ameryce, w Szwecji i Norwegji, tak było w Belgji; tak dzieje się obecnie we Francji, Austrii i Niemczech. Lecz niema kraju, w którymby poważnie sprawy tej nie roztrząsano, a wszędzie, gdzie walka od krótkiego choćby czasu trwa, wszędzie wydaje ona najpożądane owoce.

Pomijając środki przez państwo przedsiębrane, głównie dwiema drogami kroczą przeciwnicy alkoholu. Jedni uczą umiarkowania, drudzy zupełnej wstrzemięźliwości. Jeżeli jednak zapytamy, czy i umiarkowane spożywanie napojów alkoholowych szkodliwym jest dla ludzkości, to po głębszej rozważeniu stanowczo odpowiedzieć musimy: *tak*.

Alkohol sprządza pragnienie, wskutek przyzwyczajenia staje się niezbędnym i popycha do coraz większych ilości. Ludzi słabych pociąga przez bezpośrednią rozkosz zmysłową i póty więzi w swych sieciach, aż wreszcie gubi ich samych lub ich potomstwo. Kto ciekaw przykładów, bliżej nas obchodzących, niechaj zajrzy do materiału, zebranego przez dra Rollego, który na ostatnim zjeździe przyrodników i lekarzy we Lwowie wykazał, jak znane wszystkim rody szlacheckie stopniowo skutkiem alkoholu wygasaly.

Nalóg pijania wytwarza i wciąż powiększa kapitał, produkujący alkohol; a kapitał ten staje się wreszcie potęgą, która obejmuje sobą samo państwo i zmusza je do ciągłego zysków z pijactwa, gwoi prawdziwemu dobru narodowemu.

Czynnikami te, powiększając coraz bardziej zamiłowanie do taniach (skutkiem postępów technicznych) napojów alkoholowych, pociągają za sobą ten nad

Kształcił się w Warszawie i tu w szkole rysunkowej pierwsze zebrał wiadomości, uzupełnił je w Krakowie, a później w szkole *des beaux arts* w Paryżu był uczniem Cyprjana Godebskiego. Zwiedziwszy Florencję, osiadł na stałe w Warszawie i tu oddał się pracy.

Figury jego mają zalety dłuta wprawnego, ręki śmiałej, którą kieruje talent.

Obaj laureaci młodzi (nie sięgają po za trzydziestkę) mają przyszłość przed sobą. Obaj sztuce wiernie służyli i zasłużone zbierają owoce.

Na marginesie tych pobieżnych sylwetek godzi się jeszcze zapisać, iż obaj, gorliwi w pracowni rzeźbiarze, po za jej firankami są najprzyjemniejszymi towarzyszami.

Puk

Za „dokumentami”.

Donosiliśmy niedawno temu, pisząc o najbliższej w przyszłości książce Zoli „La Guerre”, iż autor jej w pogoni za sumiennym, bo własnymi oczami zdjętym z natury pejzażem, za tem, bez czego dziś niema uczciwej powieści, za dokumentem, zamierza zwiedzić kolejno cały szmat kraju na północo-wschodzie Francji, od Reims począwszy do Sedanu.

Owóz z podróży tej, a dziwnym zbiegiem okoliczności Zola w chwili śmierci Moltkego studiował plac boju w Sedanie, mistrz, jak go powszechnie już zowią w Paryżu, temi dniami powrócił.

Ciekawa to była wycieczka. Autor „Rougon-Macquartów” krok za krokiem, etap za etapem, postępował śladem bohatera powieści swojej, jednego z pułków 7-go korpusu armji, który z Reims, mając przy sobie cień już tylko byłego cesarza, dążył ku ostatecznemu pogromowi, od 23-go sierpnia począwszy do d. 3-go września.

W d. 23-im sierpnia Napoleon III-ci nocuje u bram Reimsu, w Courcel, w niewielkim domu, należącym do pani Sénart; z domu tego w towarzystwie żony ekwipażem dwukonnym, przy pomocy przewodnika wyruszył dwa tygodnie temu Zola.

Począwszy od Prose, t. j. od miejsca, z którego ongi korpus 7-my opuścił drogę bita, z Reims do Sainte-Menehould wiodącą, aby się manowcami przedostać do Vouziers, autor nasz posuwa się okolicą pustą, jednostajną, pilnie każdy załam drogi, każdy zaułek przepatrzuje.

Manowcami Zola dociera wreszcie do Ochese, etapu armji w d. 29-ym sierpnia. Trzy mile dalej nocuje w Chêne. Tutaj to spędził Napoleon noc z 29-go na 30-ty sierpnia w mieszkaniu notariusza Lefèvre, w niewielkim, białym, skromnym domu, położonym naprzeciw wspaniałej willi, w której Mac Mahon rozłożył się kwatery.

Nazajutrz Zola przez Stonne, Raucourt, Haraucourt, Remilly dociera do Sedanu, gdzie przy pomocy p. Karola Philippoteaux, mera z Givonnes i naocznego niemal świadka wypadków z r. 1870-go, przez 7 dni zwiedzał szczegółowo plac boju.

wyraz smutny skutek, że samo pojęcie umiarkowania w matematycznym niemal postępie, w zgubnym kierunku bezustannie się zmienia. W Szwajcarii ludzie, pijacy obecnie 2 litry wina dziennie i „pokrzepiający” swe dzieci koniakiem, wmawiają sobie, iż są umiarkowani.

Najmniejszy wreszcie wybrzyk alkoholowy, prawie nieunikniony w zwykłym naszym życiu towarzyskim, prowadzi niestety nazbyt często do skutków, zatruwających życie całych rodzin.

Jednym słowem, jeśli chodzi o dobro nie pojedynczych jednostek, lecz społeczeństw całych, w takim razie recepta umiarkowania stanowczo nie zawiera niezawodnego leku. Wszystkie usiłowania stowarzyszeń, propagujących umiarkowanie, pozostały bezskuteczne. Prawdziwie zaś wspaniałymi rezultatami poszczycić się mogą stowarzyszenia absolutnej wstrzemięźliwości. Nie „abstynenci” są utopistami, lecz ci, którym się zdaje, że potrafią powiedzieć, gdzie się kończy picie umiarkowane, a rozpoczyna nadużycie. Doświadczenie, zebrane w ciągu stulecia, dowodzi tego w sposób przekonywający. Złym przykładem bezwątpienia nie są ci, którzy się upijają, nadużywając alkoholu; raczej odstraszyć nas oni mogą od tego wstrętnego nałogu. Więcej bez porównania szkody przynoszą ludzie, zachęcający nas do umiarkowanego picia, wprowadzający nas na pierwszy szczebel tej drabiny, po której szybko w górę się wspinaamy, aby, doszedłszy do szczytu, jeszcze szybciej spaść i przepaść.

Nie wyda się to z pewnością przesadnym temu, kto zdoła zdać sobie sprawę ze wszystkich skutków, jakie alkohol sprządza, kto pomyśli o związku alkoholu z chorobami i powolną degeneracją cielesną, o jego wpływie na potomstwo, o ścisłych i bezpośrednich węzłach, łączących alkoholizm z pauperyzmem, ze zbrodniami, przestępstwami i obłędem.

„Długie doświadczenia moje, ojca i dziada mego,

W tece, pełnej „dokumentów” z wycieczki tej, autor „Rougon-Macquartów” nie jeden przywiózł do Paryża szczegół, odnoszący się do osoby Napoleona III-go.

Wiół on się tu od wsi do wsi, schorowany, nie odpowiadający już za czyny swoje, oplakując ów nieszczęśliwy ruch wojsk ku Ardenom, cały oddychający nadzieją, iż go rejencja do Paryża wezwie z powrotem. W Chêne na skutek depesz, przesłanych do niego i Mac-Mahona przez radę ministrów i stanu, ostatnia iskierka nadziei oglądania murów stolicy zgasła. Ztąd również, na rozkaz rejencji, zabrano cesarzewiczkę i przewieziono do Belgji.

Pomimo coraz ostrzej występującej i komplikującej się choroby, wraz z armją Napoleon ruszył do dnia z Chêne dalej, ale już koło godz. 10-jej, rad nie rad, zatrzymał się musiał w pobliżu Mouzon, na folwarku Baybelle, górującym nad równiną Beaumont, gdzie stały już do boju gotowe kawalerja i artylerja 12-go korpusu.

Dnia tego, jak świadczył p. Philippoteaux, widział on cesarza, wychodzącego z folwarku i kierującego się z trudem ku wzgórz, z którego zbadać chciał okolicę, nikomu do tej pory w otoczeniu jego nieznaną.

Miał na sobie mundur jeneralski i płaszcz, narzucony na plecy zgarbione; za nim niósł lokaj krzesło składane i mapę. Postępował przy Napoleonie jeden z jenerałów. Zaledwie rozłożono mapę, gdy z lasku Dieulet posypały się na wojska francuzkie bomby; armaty niemieckie grały, których obecności w pobliżu nikt się nawet nie domyślał.

Wieczorem nastąpiła porażka sił francuzkich pod Beaumont, wstęp do pogromu sedańskiego. Dowiedziano się później, że w dniu tym oplakany, w tej samej chwili, w której schorowany Napoleon zawiół się z trudem na wzgórze Beybelles, naprzeciw niego, w oddaleniu paru mil tylko, niewidzialny, oddzielony jeno lasami, porastającymi brzegi Mozy, stał na szczycie wzgórza Sommathe król pruski, kierując pochodem wojsk swoich.

Na miejscu sprawdził też Zola, iż Napoleon w dniu bitwy pod Sedanem dotarł do punktu, w którym raniono Mac-Mahona, a dotarł w chwili późniejszej, niebezpieczniejszej zatem o wiele.

Tutaj to potrzykróć z rozkazu cesarza wznoszono białą flagę, domagając się przerwy w daremnym krwi rozlewie. Potrzykróć, ponieważ, jak twierdzą, niektórzy jenerałowie francuzcy zdzierać je kazali, jak jednak sprawdził Zola, ponieważ od razu dość wysokiej żerdzi nie znalezione.

Ostatnim etapem Zoli był zajazd Bouillon w Belgji, a w nim obszerne pokój o dwóch łózkach, w którym Napoleon zwyciężony spędził ostatnią przed uwięzieniem noc. W jednym z łózek spoczywał któryś z adjutantów cesarza, na drugim, rozchorowany, oka zmrzyć nie mogąc Napoleon.

Na ścianach pokoju wisiały dwa obrazy, jeden przedstawiający „Sąd ostateczny”, na drugim zaś „Rouget de Lisle śpiewał marsyljanek”.

(=)

— *Warszawski Dniownik* zamieszcza następujący komunikat:

„Zapowiadany przez zalewające Królestwo Polskie proklamacje dzień 21-szy kwietnia, a według

rozeigajające się na przeszło stulecie całe, wyrobiły we mnie przekonanie, że żadna inna przyczyna nie sprządza tylu cierpień, chorób i takiej nędzy, jak używanie napojów alkoholowych”—oto słowa człowieka, który nie przywykł na wiatr zdań rzucać, oto słowa Karola Darwina.

Gdy chodzi o działanie na wielkie masy społeczeństwa, naturalnie zawsze mamy przedewszystkiem na myśli najniższe warstwy ludowe. Trudno z całą stanowczością powiedzieć, czy rzeczywiście wśród tych warstw alkohol największe czyni spustoszenia. Tyle wszakże napewno można twierdzić, że praca, podjęta z prawdziwym zrozumieniem jej doniosłości, tutaj najlepsze wydać może owoce. Mnóstwa naraz środków obrony chwycić się trzeba, lecz nigdy wyrzutów nie będziemy mieli prawa sobie robić, żeśmy po którykolwiek zbyt wczesnie sięgnęli.

Nie powinniśmy o tem zapominać zwłaszcza wówczas, gdy myślimy o owym prawdziwie imponującym ruchu, dążącym ku polepszeniu losu ludu, ku równoprawnieniu go z innymi warstwami społecznymi. Na drodze do owego celu upragnionego bezwątpienia między innymi i ta znajduje się przeszkoda, że przeciwnicy ludu wciąż alkohol wytykać mu będą i w alkoholu upatrywać jedną z przyczyn jego nędzy. Gdy lud pozbędzie się alkoholu, wówczas sprawa jego w dużej części będzie wygrana. Powinien o tem dobrze pamiętać każdy, kto uważa się za powołanego do opiekowania się losem ludu. I ta droga prowadzi do oświaty i umoralnienia. Każdy prawdziwy przyjaciel ludu winien bezustannie czynem i słowem, a nadewszystko własnym przykładem walczyć przeciw alkoholowi. „Nie pijani bachanci, lecz trzeźwi ludzie myśli i czynu rozwiązują sprawę społeczne.”

Maksymilian Flaum.

nowego stylu 3-ciu maja, do upamiętnienia którego przez szczególne demonstracje na uczczenie stulecia konstytucji 3-go maja proklamacje te wzywały ludność, nie przedstawiał w Warszawie wczesnym rankiem nic niezwykłego ze strony ludności polskiej. Dzień ten, niedzielny, przypadający jednocześnie z dniem Wielkanocnym ludności prawosławnej, nieczem się nie odróżniał od innych świąt polskich.

Od godziny 10-ej rano miasto zaczęło przybierać zwykły swój charakter. Za pośrednictwem agentów stało się wiadomem, że demonstrację rozpoczną studenci uniwersytetu warszawskiego w kościele św. Jana.

Okolo godz. 11-ej zaczęli się oni istotnie zbierać tam, wchodząc do kościoła po 2—3, umieszczając się w trzech punktach między publicznością. W przybliżeniu zebrało ich się w kościele do 70-ku, a w tej liczbie byli także wychowawcy warszawskiego instytutu weterynaryjnego. Także sama w przybliżeniu liczba studentów zebrała się także w kościele Panny Marii, położonym w pobliżu kościoła św. Jana.

Po skończeniu nabożeństwa, wychodząc także po 2—3, skierowali się oni przez Krakowskie Przedmieście, Nowy-Świat i aleję Ujazdowską ku ogrodowi Botanicznemu, mieszając się z publicznością, wychodzącą z kościołów. W tym samym czasie z ulic: Pięknej, Wilczej i Instytutowej, przylegających do alei Ujazdowskiej, zaczęli jeszcze liczniej ukazywać się studenci uniwersytetu i wychowawcy instytutu weterynaryjnego, kierując się niewielkimi grupami także ku ogrodowi Botanicznemu.

Do ogrodu wchodzili oni grupami niewielkimi nad 5-ciu i kilka razy, w milczeniu, z odkrytymi głowami, obeszli znajdujące się w końcu ogrodu rozwaliny kaplicy, początek budowy której, według wiadomości miejscowej, przypadł jednocześnie z konstytucją 3-go maja 1791-go roku. Do studentów przylażyło się w tym czasie kilku gimnazystów starszych wiekiem, oraz dam znajdujących się w ogrodzie, które w szczeliny rozwalin kładły butonierki.

Następnie wszyscy podzielili się na dwie partje i po niedługiej przechadze po ogrodzie, zwrócili się przez aleję Ujazdowską do miasta, gdzie od placu św. Aleksandra rozeszli się w różne strony.

Okolo godziny 5-ej wieczorem w alei Ujazdowskiej, przy masie spacerującej tam publiczności, znowu pokazały się grupy studentów. Wchodzili oni do ogrodu Botanicznego i wychodzili partjami, mieszając się z publicznością. Do nich stopniowo znów przylażyły się osoby prywatne, gimnazjści starsi wiekiem, uczniowie innych szkół i damy.

W ogrodzie Botanicznym zaczęli oni znowu partjami obchodzić rzeczone rozwaliny, odkrywając głowy, a damy składały tam bukietki. Miejscowy pomocnik komisarza wzywał tłum do rozejścia się, lecz partje nie przestawały chodzić dokoła rozwalin i dopiero po przybyciu p. o. oberpolicmajstra i po usilnych przestrogach z jego strony zaczęły się rozchodzić, kierując się przez aleję Ujazdowską ku placowi św. Aleksandra. Po drodze czytały jakieś litografowane notatki, oddając je jeden drugiemu, a po odejściu tłum, na ławce, naprzeciw rozwalin kaplicy znalazł się napis czerwonym ołówkiem: „konstytucja i rewolucja”, a wśród kwiatów, powkładanych w szczeliny, metalowe listki laurowe z czapek gimnazystów.

Z placu św. Aleksandra tłum studentów w liczbie niemniej jak 100, skierował się przez Nowy-Świat i Krakowskie Przedmieście, w asystencji masy publiczności, na plac Zamkowy, z widocznym zamiarem pójścia do kościoła katedralnego św. Jana. Tam oberpolicmajster ponownie wezwał do rozejścia się i jednocześnie wobec rozpoczynającego się zmroku, zawezwano setnię kozaków. W tym czasie tłum skierował się przez plac Teatralny ku ogrodowi Saskiemu, a po ukazaniu się kozaków rozproszył się, ale znaczna część ukryła się w ogrodzie Saskim, gdzie też zatrzymano 32 osoby, co do których prowadzi się śledztwo administracyjne.

(Komunikowane.)

W dalszym ciągu *Dziennik* pisze:

Podany wyżej komunikat zupełnie jasno i dokładnie zapoznaje nas z tem, co się działo w Warszawie w pierwszy dzień naszej Wielkanocy. Wiadomości o demonstracjach, przygotowywanych jakoby przez polaków na ten dzień na pamiątkę konstytucji d. 3-go maja, urzeczywistniły się tylko w rozmiarach, wykazanych w tem zupełnie dokładnem objaśnieniu tego, co zrobila garść młodzieży, korzystając być może ze ślicznego dnia wiosennego dla swojego wybuchu. Wybryk to był raczej marny, niż smutny, bo nosił na sobie, że tak powiemy, charakter młodzieńczo-sentymentalny i dowiódł, że czyjeś niedorzeczne podszepty mogą w Warszawie znajdować naiwnych, posłusznych wykonawców. Dowiódł on, że w naszym kraju możliwym jest jeszcze niegodne zdrowo myślących ludzi lekceważenie istniejących warunków spokojnego życia. Jeżeli szerzyciele proklamacji, które wywołały święcenie 3-go maja, mieli na celu wypróbowanie,

czy są jeszcze w Warszawie żywioty gotowe do niebezpiecznych wybryków i psot, to niema wątpliwości, że dopięli celu. Ale ci przyjaciele narodu polskiego zapomnieli, że narażają na niebezpieczeństwo nie tylko samych psotników, ale i wszystkich tych, co pociągnęli ich przykładem, pójdą śladem tych psotników. Niema potrzeby mówić, że powtórzenie podobnych naiwnie śmiesznych demonstracyjnych spacerów skłoni do przedsięwzięcia takich środków, które zmuszą sentymentalnych uczestników różnych demonstracji do natychmiastowego chłodnego zastanowienia się nad swoim położeniem... Niema wątpliwości, że zbadanie sprawy i dokonany areszt wykryją rzeczywistych iniektorów demonstracji i klóścicieli miejscowego porządku.

— J. E. Główny Naczelnik kraju, generał-adjutant J. W. Gurko, pociągiem, odchodzącym o godzinie 11-ej minnt 23 wieczorem, wyjechał na czas jakiś do Petersburga dla asystowania przy pochowaniu zwłok Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego. (Warsz. Dn.)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— W miesiącu czerwcu r. b. odbędzie się w Petersburgu następujące zjazdy i konferencje kolejowe: 1) w d. 3-im czerwca—XXXIII-ci (nadzwyczajny) zjazd przedstawicieli wszystkich kolei Cesarstwa i Królestwa, celem opracowania ogólnej konwencji dla komunikacji pasażerskiej, i 2) w d. 5-ym czerwca—trzecia sesja V-go ogólnego zjazdu takichże przedstawicieli. Program tej ostatniej sesji między innymi obejmuje: sprawę uregulowania stawek taryfowych na wyroby lniane i konopne; dyskusje nad taryfą na przewóz soli; wniosek obniżenia taryfy na przewóz koni, bydła, owiec i świń, przeznaczonych na mającą się odbyć w Moskwie pomiędzy 19-ym a 23-im czerwca r. b. wystawę rolniczą; obniżenie taryfy pasażerskiej na organizujące się także wystawy środkowo-azjatycką i francuską, oraz wiele innych. Ze względu na potrzebę pewnych czynności przygotowawczych, reprezentanci kolejowi, wydelegowani na pierwszy z wymienionych wyżej zjazdów, zbiorą się w Petersburgu już w d. 14-ym b. m.

— Przed kilku dniami podawaliśmy wiadomość o losach zamierzonej budowy kolei z Bielegostoku do Łomży i Ostroliki, oraz od Malkini do Łomży i Ostrowa, zaznaczając, iż kierunek tej linii prawdopodobnie ulegnie pewnej zmianie i dlatego dotychczas roboty nie zostały rozpoczęte. Zmiana ta polegać ma na tem, że z Malkini, zamiast dwóch oddzielnych odnog do Ostrowa i do Łomży, zbudowana ma być jedna, trochę dłuższa, lecz łącząca nieprzerwanem pasmem Malkinię, Ostrow i Łomżę przez Śniadów, leżący pomiędzy temi dwoma ostatnimi miastami. Tymczasem rozeszła się mylna pogłoska, jakoby dla zaoszczędzenia kosztów budowy mostu na Narwi w okolicy Choroszczy, linja pomieniona zaczynać się miała od stacji Łapy na granicy gubernji łomżyńskiej z grodzieńską już po ominięciu Narwi. Jest to wprost niemożliwem, gdyż całe znaczenie linji głównej w kierunku na Łomżę polega na przedłużeniu odnogi kolei poleskiej: Baranowicze-Białystok, a więc od tego ostatniego miasta, bez żadnych skrętów prosto do Łomży. Plan tego rewiru kolejowego z budową mostu na Narwi już został bez żadnych zmian zatwierdzony, gdyż przy budowie kolei skarbowych w bliskości pogranicza nie są czynione żadne oszczędności i omijania, czego dowiodła decyzja ministerjalna w sprawie ukończenia kolei siedlecko-malkińskiej w Malkini z budową drugiego mostu na Bugu w odległości wiorsty od mostu kolei petersburskiej, który chciano spożytkować.

— Niezależnie od odez, wystosowanych w swoim czasie przez Towarzystwo racjonalnego polowania do władz właściwych, wybitniejsi ziemianie krajowi otrzymali prośby, by o wszelkich nadużyciach, popełnianych przez tajnych myśliwych, donosili Towarzystwu. Prośby te odnoszą dożądany skutek, reklamacje zaś, ztąd i zowad nadchodzące, skłoniły zarząd Towarzystwa do przygotowania specjalnych blankietów, w których imiennie wyszczególnieni kłusownicy przedstawiani będą naczelnikom powiatów, celem sprawdzenia skargi i pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

— Z powodu, iż wiele osób nie chce się stosować do obowiązującego przepisu, wzbraniającego palenia tytoniu w letnich wagonach tramwajowych, konduktorzy otrzymali polecenie osobom, które po pierwszym ostrzeżeniu nie zastosują się do zakazu, wzbrońnić dalszej jazdy, a w razie oporu wzywać pomocy policji najbliższego posterunku. Policjanci winni są zwracać uwagę na wagony, w których publiczność pali, i numery konduktorów, nie pilnujących obowiązującego przepisu, notować, celem pociągnięcia ich za niedbalstwo do surowej odpowiedzialności.

— Ponieważ wywózka nieczystości w wielu posesjach odbywa się niedbale, na co komisje sanitarne-rewidujące domy, wciąż zwracają uwagę, przeto właściciele posesyj, nie dopełniający tak ważnego przepisu sanitarnego, oprócz pociągnięcia do odpowiedzialności sądowej, będą narażeni na przymusową wywózkę i wynikłe ztąd koszta zostaną w drodze egzekucyjnej ściągnięte.

— Za wyjazd bez pasportu za granicę Abraham Szajngold został skazany w drodze administracyjnej na 10 rs. kary lub dwudniowy areszt policyjny.

— Dowiadujemy się, iż w myśl podania ogrodników podmiejskich co do specjalnego targu na owoce i rośliny, Towarzystwo ogrodnicze występuje z poparciem tego projektu, proponując oddanie na ów cel nietylko placu za Żelazną Bramą, lecz i części placu Trzech Krzyży z zastrzeżeniem, iż wozy z produktami ogrodniczymi będą się mogły zatrzymywać tylko do godziny 12-ej w południe.

— Dyrektor kolei nadwiślańskiej, p. Daragan, w dniu dzisiejszym wyjechał do Petersburga, gdzie zabawi dni 14.

— Pomnikowe dzieło.

W tych dniach p. A. Moldenhawer, członek naukowego stowarzyszenia międzynarodowego prawa karnego, który, jak to już w swoim czasie pisaliśmy, na pierwszym tegoż zebraniu w Brukselli 1889 r., wybranym był jednym z wiceprezesów kongresu, otrzymał od wydziału sprawiedliwości i policji rady związkowej w Szwajcarii, znakomitą pracę profesora prawa karnego w Bernie p. Stoos p. t. „Szwajcarskie kodeksa karne zestawione porównawczo i wydane z polecenia rady związku 1870 r., w drukarni w Genewie i Bazylei. 1890 r.”

Jest to olbrzymie dzieło o 867 str. z benedyktyńską iście pracowitością, z wielką erudycją i talentem, przy współdziałaniu najznakomitszych uczonych, prawników i najwybitniejszych osobistości helweckiej magistratury, opracowane.

Książka nie znajduje się w handlu księgarskim, lecz rozdana została na drugim z kolei zjeździe wyższej wzmiankowanego stowarzyszenia (*Union internationale de droit penal*) w Bernie 1890 r., w którym to zebraniu p. Moldenhawer nie mógł przyjąć udziału, jedynie obecnym tegoż członkiem.

Świetne rezultaty pierwszej tej śmiałej próby zestawienia różnorodnych kodeksów związku szwajcarskiego, udatne i poszczególnie wykonanie tej pracy i jej niewatpliwy pożytek dla nauki, tak miejscowej, jak i ogólnej, tak dalece zachęciły zebranych, iż na propozycję pana von Liszta, profesora z Kasel, jednego z założycieli stowarzyszenia, postanowiono pójść dalej i poruczono pp.: Stoos, Lamasch, profesorowi prawa karnego w Wiedniu, tudzież p. Gemekler profesorowi w Lacu we Francji, mężom znanym ze swej wysokiej nauki, opracowanie podobnego dzieła, któreby już jednak miało za przedmiot kodeksa karne całego cywilizowanego świata.

Będzie to kolosalna księga godna naszej epoki, która wobec tych sił, jakim powierzono jego opracowanie i przy tak szczęśliwym początkowaniu, cennym i bogatym stanie się źródłem i materiałem dla kodyfikacji przyszłych stuleci.

— Z teatru i muzyki.

* Jutro w ogrodzie Saskim „Romeo i Julja” z udziałem panny Cordier.

* Teatr Rozmaitości wystąpi jutro ze sztuką Suddermanna „Honor”.

* W teatrze Nowym jutro straussowska „Zemsta nietopera”.

* Na sobotę przygotowują w Rozmaitości pierwsze przedstawienie komedji „Księżna Martin” i „Wielasce”, oraz wznowienie bluetki p. t. „Postscriptum”.

* Artyści teatru Nowego zajęci są próbami z trzy aktowej krotkowiłi F. Szamberga, tłumaczonej z czeskiego p. t. „Jedenaste przykazanie”.

Nowość ta ujrzy w sobotę światło kinkietów.

* Z „Ojca marnotrawnego” Dumasa rozpoczęto już próby w teatrze Rozmaitości.

Wystawienie tej sztuki nastąpi jeszcze w bieżącym miesiącu.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Letnim 566, Rozmaitości 206 i Nowym 240.

— Modrzejewska.

Wczoraj Modrzejewska rozpoczęła występy gościnne w Łodzi, które zakończą się d. 8-go b. m. włącznie.

W sobotę artystka przybywa wieczornym pociągiem do Warszawy, ażeby przyjąć udział w benefisowym niedzielnym poranku J. Tatarkiewicza.

W poniedziałek rano Modrzejewska opuszcza Warszawę, udając się do Krakowa, gdzie d. 12-go b. m. rozpoczyna szereg występów.

W Pradze M. ukończyła swe występy d. 30-go z. m.

= U techników.

Na porządku obrad sekcji technicznej w dniu wczorajszym postawiono sprawozdanie z wystawy architektonicznej w Turynie, odbytej w jesieni r. z., i odczyt o eksplozji kotłów w związku ze środkami ochronnymi.

Inżynier Krzyżanowski był referentem pierwszej, p. Bachner drugiej części obrad.

Co do wystawy w Turynie, to rzecz nawet w kołach szerszej publiczności naszej nie jest bynajmniej nowością. Oprócz korespondencji w naszym *Kurjerze*, inne pisma także zamieściły bardzo szczegółowe sprawozdania, zawierające wszystko, albo prawie wszystko to, co o wystawie w Turynie w pobieżnej pogadance wygłosił p. Krzyżanowski.

Zgromadzeni, aczkolwiek niezbyt licznie, budowniczowie mieli sposobność wysłuchania poglądów o architekturze i sztuce we Włoszech, która się przekonała o prawdziwości słów Szyllera: *wer den Künstler will verstehen, muss in Künstler Lande gehn!* (kto pragnie artystę zrozumieć, musi sam udać się do jego kraju rodzinnego). Żałował też prelegent, że żaden z budowniczych warszawskich nie zwiędził wystawy architektonicznej w Turynie.

Odczyt o eksplozji kotłów p. Bachnera, o przyczynach i skutkach tych groźnych wypadków w przemyśle, miał tę rację bytu, że kwestja ta, zawsze ważna i zawsze na czasie, posiada ogromne znaczenie praktyczne, że mówić o niej w kołach technicznych zawsze można i zawsze wypada, szukając nowych sposobów i środków ochronnych.

Tem bardziej uważał się prelegent, jako wynalazca nowego ostrzegacza, alarmującego w razie opadania wody w kotle lub nagromadzenia się w nim zbyt wielkich ilości pary, że powołanego do wygłoszenia swoich poglądów i poparcia ich w gronie techników szeregiem rysunków i szkiców.

Sekcja, wysłuchawszy prelegenta, z powodu zbyt późnionej pory, do dyskusji nie przystąpiła, nie należy więc przesądzać, jakie w tej sprawie wyda orzeczenie.

Z obowiązku sprawozdawczego jednak uczynić nam wypada pewne co do przyrządów alarmujących zastrzeżenie ogólniejsze.

Przy wszystkich zaletach konstrukcyjnych, przy sprytnym nawet obmyśleniu szczegółów posiadająca one tę stronę ujemną, że palacz, dozorca kotłów lub mechanik za nadto polega na przyrządzie alarmującym i zamało czuwa osobiście nad czynnością i stanem powierzonych opiece jego machin.

Skutek takiego ostrzegacza jest więc raczej ujemny z tego punktu widzenia, niż dodatni, zarówno przy aparacie p. Bachnera, jak też przy wielu innych przyrządach alarmujących. Drugą stroną ujemną jest, że aparat, działający z początku bardzo dobrze, z czasem zaczyna szwankować, bądź przez osad i formowanie się kamienia kotłowego lub też z innych przyczyn.

Jakkolwiek z objaśnień p. Bachnera wynika, że przyrząd jego w ciągłym pozostaje ruchu (gdy tymczasem inne działają tylko w chwili niebezpieczeństwa), to jednak i jego konstrukcja nie jest wolna od możliwości tworzenia się na tłoku pompki osadu.

Co do praktyczności pomysłu i wypróbowania przyrządu niepodobna na razie nie stanowczego orzec, dopóki w jednym z poważnych i wzorowo administrowanych zakładów przemysłowych doświadczenie nie poprze wywodów prelegenta.

= U wioślarzy.

W nadchodzącą sobotę w zimowym lokalu Towarzystwa wioślarskiego odbędzie się „wieczornica” z udziałem dam.

Nazajutrz, t. j. w niedzielę, o godzinie 10-iej zrana, nastąpi otwarcie sezonu letniego na przystani na Wiśle.

= Wycieczka.

Dowiadujemy się, iż pierwsza wycieczka członków sekcji technicznej Towarzystwa przemysłu i handlu odbędzie się zaraz po Zielonych Świątkach do huty szklanej Hordliczków w Czechach.

Programu dalszych wycieczek dla zwiedzenia zakładów przemysłowych w Łodzi i Sosnowcu jeszcze nie ułożono.

= Z Wisły.

Do dnia wczorajszego poziom Wisły szybko się podnosił, tak, iż dosięgnął 6-ciu stóp 4-ch cali, obecnie zaś z tą samą szybkością się obniża.

Dzisiaj w południe notowano już 5 stóp 8 cali. Ruch spławny dość ożywiony.

W żegludze parowej ruch także znaczny, dzięki pięknym dniom, przy których więcej osób podróżuje parowcami.

Z góry Wisły przybył parowiec towarowy „Konstanty” z ładunkiem zboża.

= Jesiotry.

Z Włocławka i Płocka nadsyłają codziennie parostatkami i koleją po kilkanaście jesiotrów, których

cena w ubiegłym tygodniu dochodziła 50—60 kop. za funt, obecnie spadła na 25 kop.

Nizki stan wody w korycie Wisły sprzyja połowom.

= Zrujnowany emigrant.

Zgłosił się wczoraj do naszej redakcji Michał Kopytowski z prośbą o zaznaczenie, ku przestrodze innych, smutnych następstw balaмутnej emigracji do Brazylii.

Kopytowski wyszedł z kraju z żoną i dwoma synami w czerweu r. z.

Ze sprzedaży wiatraka po spłaceniu różnych wierzytelności K. posiadał w chwili wyjazdu 2940 rs., a nadto bilety kolejowe do Bremy i bilety na okręt.

Nie będziemy powtarzali w szczegółach biedy, jaką przeszła rodzina Kopytowskich.

Większą część pieniędzy skradziono im, a resztę przeżyli.

Chłopcy zostali się w Rio jako terminatorzy: jeden stolarski, drugi zegarmistrzowski.

Matka ich zmarła na okręcie.

Sam Kopytowski powrócił wynędzniały, bez grosza pieniędzy.

Ex-wychodźca znajduje się w kraju od tygodnia i aby zarobić na kawałek chleba, przyjął miejsce czeladnika w tym samym młynie, którego w r. z. o tej porze był jeszcze właścicielem.

Michał Kopytowski mieszka za wolskimi rogatkami w posesji Niesińskiego pod nr. 168 i gotów jest każdemu marzącemu dziwy o Brazylii przedstawić istotny stan rzeczy.

= Awanturnik.

W szynku za rogatkami marymonckimi jakiś pijak wszczął awanturę z kilku osobami, które uznały za stosowne uciec.

Pijak w ferworze awanturycznym zaczął szerzyć zniszczenie i potłukł sporą ilość butelek z trunkami, a następnie pobił żonę szynkarza, Joannę Kaminowską.

Uciekającego awanturnika przytrzymało.

Jest to Wilhelm Blietz, robotnik fabryczny.

Poszkodowany szynkarz podaje swą stratę na 180 rs.

= Nieletni zbrodniarz.

W warsztacie krawieckim Rozenbauma pod nr. 53-im przy ul. Elekoralnej terminatorzy: Szmul Jagoda i Alter Jachimowicz, liczący po 15 lat wieku, od kilku tygodni pozostawali z sobą w niezgodzie.

Kłótnia między chłopcami często zamieniała się w bójkę i Jagoda zazwyczaj bywał pokonany.

Otóż wczoraj, gdy Jachimowicz znów stanął gotowy do walki na kulaki, Jagoda wydobyl zawczasu przygotowany nóż i pechnął nim przeciwnika w lewy bok.

Rana jest ciężka.

Jachimowicza, po udzieleniu pomocy lekarskiej, odwieziono do szpitala starozakonnego.

Nieletni zbrodniarz umknął z warsztatu i, pomimo usilnych poszukiwań, dotąd go nie odnaleziono.

= Eksplozja.

Wczoraj przed wieczorem mieszkańcy domu pod nr. 142 im przy ul. Marszałkowskiej zostali przerażeni tak strasznym hukiem, iż szyby w oknach zadrzały.

Okazało się, iż w mieszkaniu dentysty Martina pękł miedziany, hermetyczny aparat, w którym się przygotowywała masa do sztucznych zębów.

Nikt z ludzi szwanku nie doznał.

= Samobójstwo.

W dniu wczorajszym od rana zniknął bez wieści Gustaw Kryger, stangret, zamieszkały pod nr. 12-ym przy ul. Granicznej.

Poszukiwano Krygera przez cały dzień, ale daremnie. Dopiero wieczorem ktoś wszedłszy na strych nad stajnią, ujrzał tam powieszzonego stangreta.

Wszelkie środki ratunku nie doprowadziły do żadnego rezultatu, Kryger bowiem dawno już zastygł.

Przyczyna samobójstwa nikomu nie jest wiadoma, anormalnego zaś stanu umysłu w młodym desperacie, liczącym 27 lat wieku, nigdy nie zauważono.

= Pożary.

Pod nr. 2-im przy ul. Twardej, od rozlanej nafty, w mieszkaniu Rajwera zapaliła się podłoga i różne sprzęty.

Pod nr. 14-ym przy tej samej ulicy wszczął się pożar od rozlanej terpentyny.

Wreszcie pod nr. 28-ym przy ul. Smoczej wynikł ogień na poddaszu.

W powyższych trzech wypadkach domownicy, bez wzywania straży, pożar stłumili.

Dziś około południa paliło się pod nr. 7-ym przy ul. Gęsiej, dokąd wyruszyły wszystkie oddziały straży.

Oddział nalewkowski pożar w w samym zarodzie ugasił, inne zaś oddziały z drogi zwrócono.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Jutro, o godz. 1-iej po południu, w biurze Towarzystwa przy ulicy Nowozielnej pod nr. 4-ym, odbędzie się czternaste zgromadzenie ogólne akcjonariuszów Towarzystwa przedziału bawełny, tkalni i bielarni „Zawiercie”.

— Jutro, o godzinie 7 1/2, wieczorem, w lokalu warszawskiego Towarzystwa ogrodniczego, odbędzie się posiedzenie członków pierwszej komisji stałej teorii ogrodnictwa i nauk przyrodniczych pomocniczych.

— D. 12-go maja, o godz. 8-iej wieczorem, w lokalu Towarzystwa ogrodniczego, odbędzie się posiedzenie stałej komisji piątej technicznej.

— D. 12-go maja rozpoczyna się w uniwersytecie warszawskim egzaminy na wydziale prawnym, które trwać będą do d. 20-go czerwca.

— Do d. 12-go maja warszawski kantor Banku państwa przyjmować będzie podania z żądaniem konwersji 5-procentowych obligacji pierwszej pożyczki wschodniej z r. 1877-go na 4-procentowe obligacje od właścicieli znajdujących się w kantorze obligacji, a mianowicie: w depozytach prywatnych, na rachunku bieżącym specjalnym, zabezpieczonym papierami

procentowymi, w kasie oszczędności, w zastawie i na innych rachunkach, jako też w depozytach b. Banku polskiego: na rachunkach kaucyj rządowych, kaucyj władz rozmaitych, kapitałów miejskich, duchownych, sądowych i innych. Bez takiej deklaracji kantor Banku państwa nie ma prawa dokonać konwersji.

Z E Ś W I A T A.

× Tablica pamiątkowa. Niemcy na każdym kroku i wszystkimi sposobami starają się uwielbienie swoje i cześć dla Moltkego wyrażać. Świeżo w miejscu kąpielowym Schlangenbad, gdzie marszałek kilka sezonów spędził i gdzie właśnie zamierzał maj bieżący przebyć, na domu, w którym zmarły mieszkał, pomieszczono tablicę pamiątkową.

× Profesor Dominik Mustafa, dożgonny dyrektor kapeli sykstyńskiej, został obdarzony przez Ojca św. komandorskim krzyżem orderu św. Grzegorza Wielkiego. Po długim okresie upadku kapela Sykstusa za inicjatywą Leona XIII-go, a dzięki Mustafie, odzyskała starodawną świetność, misterstwo i europejską sławę w muzyce kościelnej.

× Po złote runo. Wyprawa lorda Randolfa Churchilla do południowej Afryki, o której parę dni temu wspominaliśmy, jest, jak się pokazuje, przedsiębiorstwem syndykatu, pozostającego pod firmą lorda Brassey'a i pułkownika Northa. Lord Churchill podjął się awanturniczej wycieczki jedynie w nadziei zbagacenia się. Koszt wyprawy całkowicie opłaca syndykat, lord zaś Randolph otrzymać ma nadto wysokie honorarium dwóch dzienników za sprawozdania, nadsyłane z krainy Maszona. W razie gdyby wyprawa przyniosła zyski, trzecia ich część przypadnie na rzecz lorda Randolfa, setki zaś tysięcy funtów sterlingów obiecano mu, jeżeli zdoła odkryć okolice złotodajne. Dla podniesienia własnych dochodów, lord Churchill wykluczył z wyprawy dziennikarzy.

× Wetna drzewna. Wyrabianą z odpadków drzewnych wetną, która w przemyśle i handlu zdobywa sobie coraz większe zastosowanie, użyto przed niedawnym czasem do pakowania jaj, wysyłanych obryzmiemi transportami do Anglii. Ciekawe bardzo rezultaty osiągnięto z tego nowego środka: transporty jaj nadchodzą w daleko lepszym stanie i są świeższe, aniżeli te, które posiadają innego rodzaju opakowanie.

× Automatyeczne biblioteki. Najnowszym wynalazkiem w dziedzinie długiego już dziś szeregu sztuk i sztuczek automatycznych są biblioteki automatyczne. W najbliższej przyszłości zaprowadzone być mają po wagonach kolei angielskich ku uprzyjemnieniu podróży pasażerom. Podługowata kształtem szafa z książkami, których tytuły poprzez drzwi szklane wyraźnie czytać będzie można, stać będzie w każdym wagonie. Mechanizm przyrządu tego ogólnie znany, za wrzuceniem jednego penny w otwór odnośny wysunie do rąk pasażera książkę żądaną. Dla uniknięcia kradzieży książki posiadać będą jednaka, wybitnie wyróżniająca się oprawę.

× Statystyka śmiertelności. Wedle urzędowych źródeł angielskich, statystyka śmiertelności za r. z. w różnych miastach Europy tak się przedstawia: umierało licząc na 1,000 osób w Berlinie 21,6, w Paryżu 24,5, w Wiedniu 24,6. Najniższa liczba wśród 25-ciu miast europejskich przypada na Sztokholm 19,6, dalej idąc: Londyn 20,3, Chrystjanja 21,1, Bruksella i Haaga 21,5. Największa śmiertelność dotknęła Monachjum 30 i Budapeszt 31,4.

— Dla biednej panienki chorej na obied: Jan Rostkowski nadesłał pocztą z Siedlec rs. 3.—W rocznicę śmierci ś. p. Marji S., przypadającą w dniu 8-ym maja, matka składa rs. 3 (nadesłane z Dąbrowy Górniczej).

— Na wpisy: Stanisław Firlej rs. 1.

NEKROLOGJA.



Ś. P.

Franciszka z Prokopowiczów Hrubant,

żona emeryta, przeżywszy lat 56, opatrzona św. sakramentami, przeniosła się do wieczności w dniu 4-ym maja r. b. Pozostały w nieutulionem żalu mąż zaprasza krewnych i i życzliwych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające dnia 7-go maja, o godzinie 10-iej zrana, w dolnym kościele Wszystkich Świętych, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i w tymże dniu, o godzinie 5-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —1716—

+ W dniu 8-ym m. m., to jest w piątek, jako w dzień imienia

ś. p. Stanisława Suskiego,

odbędzie się msza święta w kościele św. Antoniego przy ulicy Senatorskiej, o godzinie 9-iej zrana, na którą pozostała matka z rodziną życzliwych zaprasza. —1700—

+ Dnia 8-go maja r. b., tj. w piątek, w dzień imienia

ś. p. Stanisława Boguckiego,

b. sekretarza głównego rady zarządzającej Towarzystwa dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej odprowadziona będzie, o godz. 9-iej rano, wotywa w kościele św. Piotra i Pawła przy ulicy Nowogrodzkiej. —1705—

W dniu 11-ym maja, o godzinie 10-ej i pół z rana, jako w jedenastą rocznicę śmierci



Aleksandry z hr. Chodkiewiczów

hr. Stanisławowej Kossakowskiej,

odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele Przemienienia Pańskiego o (po kapucyńskim) przy ulicy Miodowej, na które mąż, dzieci i wnuki zapraszają krewnych i znajomych. —585—

W sobotę, t. j. dnia 9 maja, o godz 10-ej rano w kościele św. Aleksandra, odbędzie się żałobne nabożeństwo, za duszę

s. p. Stanisława Staniszewskiego,

kontrolera kasy głównej drogi żel. warszawsko-wiedeńskiej, na które pozostała wdowa wraz z dziećmi zaprasza krewnych, kolegów i życzliwych zmarłego. —1706—

Szanownym kolegom i przyjaciółom, którzy raczyli przyjąć udział w smutnym obrządku pogrzebu najukochańszego męża mego

s. p. Stefana Hermanowicza,

czcigodnemu mecenasowi Henrykowi Krajewskiemu za uczczenie pamięci nieboszczyka w podniosłych i serdecznych słowach, oraz t. m. wszystkim, którzy zwłoki zmarłego na własnych barkach do grobu zanieśli, niniejszem składam najserdeczniejsze podziękowania. —587—

Zona.

Z Petersburga.

Mosk. wiad. witają z zadowoleniem pogłoskę zwolnienia przy ministerjum finansów stałej rady dyrektorów departamentów i zarządzającego Bankiem państwa w kwestji handlu zbożowego, o czem donosiliśmy na innym miejscu. Dziennik moskiewski pisze pomiędzy innymi:

„Już i teraz pięć departamentów ministerjum finansów zajmuje się kwestjami, związanimi z kwestjami handlu zbożowego i trzeba dodać, zajmuje się nader poważnie, na co przytoczyć można niejedną dowód. Na nieszczęście jednak ani ta godna pochwały inicjatywa, ani najenergiczniejsze kroki nie osiągnęły jeszcze rezultatów dodatnich: handel zbożowy jest jeszcze bardzo mało uregulowany, a przyznać wypada, że właśnie ta sprawa, państwowej doniosłości, zasługuje na pilną uwagę. Przyczyny tak wolnego posuwania się naprzód całej sprawy handlu zbożowego szukać należy w braku wszelkiego planu działania instytucji rządowych, zajmujących się tą kwestją. Ztąd wypływa taka anomalja: z jednej strony pewne gałęzie handlu zbożowego są przedmiotem troskliwości kilku naraz instytucji, z drugiej znow strony wszystkie te instytucje zupełnie zapominają o innej gałęzi, która więcej może zasługuje na uwagę. Weźmy przykład: oto wiadomości o cenach zboża zbierane są aż przez trzy departamenty, lecz jednocześnie ani jeden z nich nie opracował ogólnej charakterystyki stanu cen na rynkach zbożowych wewnętrznych, oraz zagranicznych. Następnie, ponieważ podział zajęć pomiędzy departamentami ministerjum finansów powstał stopniowo, w miarę rozwoju różnorodnych spraw, wchodzących w zakres zarządu finansowego, trudno tedy wymagać, aby podział ten był ściśle konsekwentny; przynajmniej co się tyczy handlu zbożowego nie odpowiada on istotnej potrzebie. Jak bowiem można objaśnić oddanie np. elewatorów prywatnych pod dozór departamentu przemysłu i handlu, a elewatorów kolejowych do departamentu kolejowego? Albo drugi jeszcze przykład: dlaczego operacje składowe, jeżeli dokonywane są na zasadzie prawa z d. 30-go marca 1888-go r., mają znajdować się pod kontrolą jednego departamentu, a w wypadku, gdy dokonywane są na zasadzie prawa z d. 14-go lipca tegoż roku, pod kontrolą innego departamentu? Tęgo rodzaju sprzeczności jest dość dużo.”

Mosk. wiad. wyrażają nadzieję, że projektowana rada usunie te i tym podobne sprzeczności, a jednocześnie opracuje cały systemat, dążący do ostatecznego uregulowania handlu zbożowego.

Korespondent berliński *Now. wr.* z powodu śmierci Moltkego pisze pomiędzy innymi:

„Ze zmarły feldmarszałek do ostatniej chwili starał się o powiększenie sił zbrojnych Niemiec — było wszystkim wiadome, lecz jednocześnie było wiadomem i to, że genjalny ten strategik nie życzyl sobie zakłócenia pokoju europejskiego i że tym samym powstrzymał niewczesne zapawy innych. Z chwilą śmierci Moltkego partja, przewidująca wojnę i życząca jej sobie, niewątpliwie podniesie głowę. A partja ta istnieje, pomimo wszelkim zaprzeczeniom. Na czele jej, według nader wiarogodnych pogłosek, stoi hr. Waldersee, którego dymisja była tylko bardzo

krótkotrwałą nielaską, albo właściwiej krokiem dyplomatycznym, którego cele tajemne najlepiej okaże przyszłość. Pierwszym też następcą Moltkego będzie najprawdopodobniej hr. Waldersee, człowiek z niezwykle rozwiniętą miłością własną, rozumny i energiczny. Jego otwarta walka z Bismarkiem dość jasno wykazała pragnienia i widoki, jakie ma na celu. Teraz hr. Waldersee bliższym jest, niż kiedykolwiek, osoby cesarza i nie może nie mieć wpływu choćby dzięki istotnie wyjątkowym swoim zdolnościom. Tem niebezpieczniejszym jest widoczne pragnienie, aby powiększyć sławę Niemiec na polu bitew. A że pragnienie podobne istnieje, można to wyczytać pomiędzy wierszami w gazetach, pozostających w bliskiej relacji z hr. Waldersee. Przy rozglądaniu horyzontu politycznego dobrze jest nie zapominać, że w Niemczech gazet niezależnych zupełnie niema. Wszystkie tutaj dzienniki znajdują się albo w służbie rządu, albo na żołdzie partyj; albo wreszcie — osób wybitniejszych. Każdy w Niemczech wie o tem i od razu pozna, komu służy dany organ. Liryczne zapewnienia generała Capriwego o zniesieniu prasy urzędowej pozostały tylko zapewnieniami. Gazety urzędowe istnieją sobie w najlepsze dalej, jak to było za czasów bismarkowskich. Jeżeli np. *Hamburg. Nachr.* i *Münch. Ztg.* uważane są za organy ks. Bismarka, to równie słusznie można nazwać *Reichsbote*, *Volk*, a po części i *Kreuz Ztg.* organami hr. Waldersee. Otóż te właśnie organy ściśle konserwatywne przepelnione są napaściami na Rosję, a nieraz poprostu wyzwaniem. Inne, mniej gorące i mniej szczerze gazety drukują użone artykuły o tem, „jak to każdy rok pokoju powiększa siły zbrojne Rosji” i dowodzą tego „niebezpiecznego faktu” szeregiem tablic i wywodów statystycznych o wzroście wojska w Rosji w porównaniu z Niemcami. Nie trudno chyba zrozumieć moral tych „prac statystycznych”.

W zakończeniu korespondent pisze: „Generał Caprivi wszelkimi siłami stara się opierać tej partji. Dopóki ten ostrożny i uczciwy mąż stanu znajduje się u steru rządu, dotychczas można być spokojnym o pokój europejski. Ale wobec wytrwałości pozycji wyższych dostojników państwowych w Niemczech trudno powiedzieć, jak długo ów doświadczony generał, lecz niedoświadczony dworak zdoła utrzymać względy młodego i zmiennego pod każdym względem monarchy. Ze zaś w razie ustąpienia generała Capriwego pozycję jego zajmie hr. Waldersee — to zdaje się nie ulegać żadnej wątpliwości.”

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

KONWERSJA.

Wiedeń 6-go maja. (Tel. Aj. półn.) — Według doniesień z Berlina, paryzki dom Rotszyldów zrzekł się udziału w pożyczce russkiej. *Fremdenblatt* zapewnia wszakże z autentycznego źródła, iż pogłoski te nie mają podstawy. Według *Wiener Ztg.*, dom tutejszy Rotszyldów zaprzecza rzeczonym wieściom.

Londyn 6-go maja. (Tel. Aj. półn.) — Według doniesienia *Timesa*, syndykat kontynentalny, łącznie z domem paryzkim Rotszylda, który miał zrealizować w najkrótszym już czasie russką trzyprocentową pożyczkę konwersyjną, zwrócił się do rządu petersburskiego z prośbą odroczenia pożyczki, ponieważ chwila obecna nie wydaje się dla niej właściwą. Nieudanie się pożyczki portugalskiej wpłynęło widocznie przygnębiająco na usposobienie kapitalistów.

ZNIZENIE CŁA.

Berlin 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. W.) — W tutejszych kołach interesowanych panuje obawa, aby Niemcy w ciągu roku bieżącego, zanim podpisany w Wiedniu traktat handlowy z Austrią, zniżą cło zbożowe z pięciu marek na trzy i pół, wędzie w życie, nie zaznały dotkliwego braku zboża. Importerzy zagraniczni bowiem gotowi są, czekając na zapowiedziane zniżenie cła zbożowego, powstrzymać na teraz swoje dowozy. W tym duchu zwracali uwagę rządu w parlamencie rzeszy posłowie: Richter i Bamberger. Minister Boetticher nie podzielał wprawdzie obaw wyrażonych, zapewnił wszelako, że gdyby istotnie przyszło do nadmiernego podrożenia chleba skutkiem braku dowozów zboża zagranicznego, rząd nie omieszkałby bez szkody dla interesów miejscowego rolnictwa przedsięwziąć środków nadzwyczajnych.

EMIN BASZA.

Berlin 6-go maja. (Tel. pr. Kur. War.) — Donoszą o świeżych walkach Emina baszy z krajowcami w okolicach Tabory. Emin trzyma się dotąd zwycięzko. Jeden z szeków ogłosił świętą wojnę i obwołał się mahdim.

Wiedeń 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. W.) — Na wczorajszym posiedzeniu komisji budżetowej Piniński i Kozłowski żądali przyspieszenia naglącej reformy ustawy o należnościach skarbowych. Minister skarbu Steinbach przyrzekł wnieść stosowny projekt do izby.

Berlin 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Cesarz doznał zarówno w Kolonji, jak w całej prowincji nadreńskiej, którą pierwszy raz objeżdża, entuzjastycznego przyjęcia.

Berlin 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — Cesarz przybył wczoraj wieczorem do Bonn.

Berlin 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. W.) — Ks. Bismark przybył wczoraj wieczorem do Hamburga, celem obejrzenia stojącego tam na kotwicy olbrzymiego parowca „Książę Bismark”.

Berlin 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — W parlamencie przemawiał Richter przeciw pożyczce półtoramiljonowej na potrzeby Kamerunu, dowodząc, że kolonja ta nie ma żadnej wartości i służy tylko interesom dwóch firm hamburskich. Zresztą sytuacja europejska jest za poważną, aby rozpraszanie swoje siły za morzem. Sekretarz stanu spraw zewnętrznych, baron Marschall, bronił kredytu i rzekł: Cobykolwiek myślano o poważnym charakterze położenia, nie jest ono w każdym razie tak groźnym, aby zmuszało do zrzeczenia się pozyskanych z trudem kolonij.

Berlin 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Minister oświaty, Zedlitz-Trüttschler, zapowiedział w izbie deputowanych cofnięcie gosslerowskiego projektu reformy szkół ludowych, a wniesienie na sesję jesienną nowego projektu. Członek centrum, Heerman, podziękował ministrowi za ten krok sympatyczny, co wywołało znowu protesty ze strony wolnomyślniej. Minister zapewnił, że pod jego rządami szkoła nie straci swego nowoczesnego charakteru.

Paryż 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. W.) — Wypadki paryzkie z d. 1-ym maja były przedmiotem nader burzliwych obrad na posiedzeniu poniedziałkowym izby, podczas których bulanzysta Ernest Roche ściągnął na siebie cenzurę, usuwając go czasowo z izby, za nazwanie ministrów mordercami. Izba większością 368 głosów przeciw 172 odrzuciła wniosek, żądający przeprowadzenia śledztwa, poczem większością 371 głosów przeciw 48 uchwaliła porządek dzienny przez rząd przyjęty, a wyrażający sympatję dla przedstawicieli pracy, zarówno jak wojska, tudzież gotowość rozwiązania kwestyj socjalnych środkami pokojowemi. (Aj. półn.)

Paryż 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — Izba deputowanych przyjęła na posiedzeniu wczorajszym 269 głosami przeciw 164 wnioski, żądający poświęcenia tygodniowo jednej sesji rozbirowi kwestyj robotniczych.

Rzym 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. W.) — Na wczorajszym posiedzeniu senatu minister spraw wewnętrznych, Nicotera, doniósł o aresztowaniu wielu radykalnych socjalistów w Rzymie, Neapolu, Florencji, Genui i Palermo.

Londyn 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — Dzienniki tutejsze donoszą na serjo, że prezydent Stanów Zjednoczonych, Harrison, zamierza zaproponować mocarstwom zebranie konferencji międzynarodowej dla rozbirowu kwestji utworzenia niezawisłego państwa żydowskiego w Palestynie.

Bukareszt 6-go maja. (Tel. pr. K. W.) — Dotychczasowy poseł ruski przy dworze rumuńskim, Chitrowo, opuścił w niedzielę wieczorem Bukareszt. (Aj. półn.)

Berlin 6-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruble w gotówce 240 40 (wczoraj 242.60)
Ruble na dostawę 239 50 (wczoraj 242.75)

3) Pociąg osobowy miejscowy nr 12 (obecnie nr 8) wychodzić będzie z Piotrkowa o 20 minut wcześniej niż obecnie, tj. o godz. 6 rano, przychodząc do Warszawy o 40 minut wcześniej, tj. o godz. 10 minut 25 rano.

4) Pociąg osobowy miejscowy nr 13 do Kutna (obecnie nr 15) wychodzić będzie z Warszawy o 30 minut później, tj. o godz. 7 wiecz., przychodząc do Kutna o 15 minut później, tj. o godz. 10 m. 50 wieczorem.

6) Pociąg osobowy miejscowy nr 14 z Kutna (obecnie nr 16) przychodzić będzie do Warszawy o 10 minut wcześniej, tj. o godz. 8 m. 25 rano.

6) Od daty wprowadzenia letniego rozkładu jazdy pociągi kurjerskie, kursujące pomiędzy Warszawą i Aleksandrowem a mianowicie: nr 3 (obecnie nr 5) wychodzący z Warszawy o godz. 3 m. 35 po południu i nr 4 (obecnie nr 6), przychodzący do Warszawy o godz. 2 m. 20 po poł., będą się zatrzymywać na przystanku Brwinów oraz pociąg osobowy nr 7, wychodzący z Warszawy o godz. 11 m. 15 rano, pociąg osobowy miejscowy nr 11 wychodzący z Warszawy o godz. 5 m. 35 po poł. i pociąg osobowy nr 10 z Aleksandrowa, przychodzący do Warszawy o godz. 9 m. 40 wiecz.—będą przystawać na przystanku Włochy.

7) Od dnia wprowadzenia letniego rozkładu jazdy aż do ukończenia się sezonu kąpielowego, na linii ciechocińskiej kursować będzie każdodziennie pięć par pociągów towarowo-osobowych, zatrzymujących się na przystanku Odolion; a mianowicie:

Nr 31	wychodzący z Aleksandrowa	o 6,0 rano
" 33	"	" 9,10 wiecz.
" 35	"	" 12,40 w poł.
" 37	"	" 2,10 po poł.
" 39	"	" 5,0 po poł.
" 32	" z Ciechocinka	" 8,0 rano
" 34	"	" 11,30 w noc.
" 36	"	" 1,45 po poł.
" 38	"	" 3,40 po poł.
" 40	"	" 7,25 wiecz.

8) Od dnia 20 maja (1 czerwca) do 18 (30) września r. b. włącznie, pomiędzy Warszawą a Skierniewicami kursować będą codziennie specjalne pociągi osobowe dla letników a mianowicie: nr 17 wychodzący z Warszawy o godz. 11 m. 15 wieczorem, przychodzący do Skierniewic o godz. 1 w nocy i nr 18, który wychodzący ze Skierniewic o godz. 6 m. 23 rano przychodzić będzie do Warszawy o godz. 8 m. 25 rano.

9) Przez wymienione w punkcie 8-ym cztery miesiące, pociąg osobowy nr 14 na całej przestrzeni od Kutna do Warszawy kursować będzie o godzinę później, tj. wychodząc z Kutna o godz. 5 m. 35 rano przychodzić będzie do Warszawy o godz. 9 m. 25 rano.

Czas przybycia i odejścia na stacjach krańcowych wszystkich pozostałych pociągów pasażerskich, żadnej zmiany nie ulegnie.

Niezależnie od powyższego, podobnie jak w latach ubiegłych, w dniach 6 (18), 12 (24), 16 (28), 19 (31) maja, 26 maja (7 czerwca), 2 (14), 9 (21), 16 (28), 17 (29) czerwca, 23, 30 czerwca (5, 12 lipca), 7 (19), 14 (26) lipca, 21, 28 lipca (2, 9 sierpnia), 3 (15), 4 (16), 11 (23), 18 (30) sierpnia, 25, 27 sierpnia (6, 8 września), 1 (13), 8 (20), 15 (27) września, 22, 29 września (4, 11 października), 6 (18), 13 (25) października pomiędzy Warszawą a Skierniewicami kursować będą pociągi spacerowe a mianowicie: nr 19, wychodzący z Warszawy o godzinie 9 m. 15 rano—przyjazd do Skierniewic 11,25 rano, a w odwrotnym kierunku nr 20, wychodzący ze Skierniewic o godz. 9 m. 25 wiecz., przyjazd do Warszawy 11,25 wieczorem.

W dniach wyszczególnionych, w kasach stacji Warszawa, będą sprzedawane bilety spacerowe wszystkich 3-ich klas po cenie o 30% niższej na przejazd z Warszawy do Skierniewic i stacji pośrednich.

Wyjazd z Warszawy za takimi biletami może mieć miejsce pociągami: pospiesznym nr 5, wychodzącym z Warszawy o godz. 6,0 rano, osobowym nr 9 wychodzącym o 7,5 rano, specjalnym spacerowym nr 19 o 9 m. 15 rano i kurjerskim nr 3, wychodzącym o godz. 3 m. 35 po południu—powrót zaś bezwzględnie powinien nastąpić w tymże samym dniu i tylko specjalnym pociągiem spacerowym nr 20, wychodzącym, jak wyżej powiedziano, ze Skierniewic o godz. 9 m. 25 wiecz.

W wigilije tychże samych dni aż do dnia 15 (27) września włącznie na pociąg osobowy nr 9 wychodzący o 7,5 rano i kurjerski nr 3, wychodzący o 3,35 po południu, sprzedawane będą bilety spacerowe, również po cenie o 30% niższej, na przejazd z Warszawy do Ciechocinka i z powrotem.

Bilety te mają ważność 3-ich dniowa, tj., że powrót z Ciechocinka do Warszawy nastąpi nie później jak w dniu trzecim, licząc w tem datę wykupienia biletu.

578r

Rada zarządająca Towarzystwa drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej

ma zaszczyt podać do wiadomości pp. akcjonariuszów, że w dniu 18 (30) maja 1891 r., o godzinie 10 rano w dworcu stacyjnym w Warszawie odbędzie się XXXIII zwyczajne zgromadzenie ogólne akcjonariuszów drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej oraz nadzwyczajne zgromadzenie ogólne akcjonariuszów tejże drogi.

Zwyczajnemu zgromadzeniu ogólnemu przedstawione będą do decyzji następujące przedmioty:

- 1) Sprawozdanie za rok 1890 i wynik zlania się dr. żel. warszawsko-bydgoskiej z dr. żel. warszawsko-wiedeńskiej.
- 2) Sprawozdanie komisji rewizyjnej o bilansie 1890 r.
- 3) Rozdział czystych zysków za rok 1890.
- 4) Etat na rok 1891.
- 5) Rozporządzenie departamentu dróg żelaznych w przedmiocie zwoływania nadzwyczajnych zgromadzeń ogólnych dla zatwierdzenia etatów.
- 6) Postanowienie względem etatu na rok 1892.
- 7) Rozporządzenie departamentu dróg żelaznych w przedmiocie wprowadzenia do składu rady zarządzającej dyrektora rządowego.
- 8) Raport w przedmiocie przyznania kredytu dla nabycia gruntów na st. Warszawa.
- 9) Raport o odniesieniu różnych wydatków do funduszu zasobowego.
- 10) Zatwierdzenie projektu ustawy kasy emerytalnej.
- 11) Powiększenie funduszu asygnowanego na najem lokali dla podoficerów żandarmskich.
- 12) Wyznaczenie pensji dożywotniej b. robotnikowi Andrzejowi Baranowi.
- 13) Wybór członków rady zarządzającej i komisji rewizyjnej.

Nadzwyczajnemu zgromadzeniu ogólnemu przedstawiony będzie do decyzji:

I. Wniosek w przedmiocie wypuszczenia nowej (IX) serii obligacyj.

Dla ważności powzięć się mających uchwał na

zwyczajnym zgromadzeniu winno być obecnych, w myśl § 26 ustawy Towarzystwa, przynajmniej 30 akcjonariuszów, posiadających razem najmniej siódmą część wszystkich, przez Towarzystwo wypuszczonych akcyj.

Dla ważności uchwał powzięć się mających na nadzwyczajnym zgromadzeniu ogólnym winno być obecnych w myśl §§ 26 i 27 ustawy Towarzystwa, przynajmniej 40 akcjonariuszów, posiadających razem przynajmniej połowę wszystkich, przez Towarzystwo wypuszczonych akcyj.

Akcjonariusz, zamierzający uczestniczyć w rzeczonych zgromadzeniach, winien złożyć najpóźniej dnia 8 (20) maja r. b. do godziny 2 po południu akcje właściwe lub pożytkowe w liczbie najmniej sztuk 40 w kasie głównej Towarzystwa w Warszawie lub też w jednym z niżej wymienionych domów bankierskich a mianowicie:

w St.-Petersburgu, w filii warszawskiego Banku handlowego lub w domu bankierskim G. Sterky i Syn;

w Berlinie, w dyrekcji Towarzystwa dyskontowego lub w Banku kredytowym Środkowych Niemiec;

w Wrocławiu, w kasie zjednoczenia bankowego, szląskiego;

w Frankfurcie n. M., w domu bankierskim M. A. de Rotszyl i Synowie i w domu bankierskim I. Weiller Synowie;

w Dreźnie, w Banku dreźnieńskim;

w Amsterdamie, w domu bankierskim Lippmann, Rosenthal i Spółka lub u pp. Westendorp et Comp.

w Brukseli, w domu bankierskim Balser i Spółka lub u pp. J. Mathieu i Synowie.

w Londynie, w domu bankierskim N. M. Rothschild and Sons i w Banku Niemieckim.

w Krakowie; w Banku galicyjskim dla handlu i przemysłu;

w Paryżu, w Towarzystwie: „Crédit Lyonnais”.

Za tytuł do uczestniczenia na ogólnym zgromadzeniu służyć także, w myśl § 30 ustawy Towarzystwa poświadczenia Banku Państwa, jego filij i oddziałów na złożone tamże akcje, byle skład ich nastąpił w terminie do deponowania akcyj powyżej oznaczonym.

Akcje złożone być winny przy załączeniu specyfikacji numerów, spisanej w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach i podpisanej.

Nr I specyfikacji, po poświadczeniu przez kasę główną lub dom bankierski, zwrócony będzie składającemu akcje jako dowód depozytu; Nr II pozostanie przy akcjach.

Zwrot depozytu nastąpi po odbytem zgromadzeniu jedynie za złożeniem specyfikacji numerem I oznaczonej, obejmującej pokwitowanie z przyjęcia depozytu.

Odpowiednio do § 26 ustawy, akcjonariusz może prawo uczestnictwa na zgromadzeniu ogólnym przeleć na innego akcjonariusza, udział w temże zebraniu biorącego, za udzieleniem prywatnego pełnomocnictwa.

Warszawa, dnia 16 (28) kwietnia 1891 r. 551r

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Ja cię tak kocham i tęsknię za tobą a ty nie dajesz żadnego znaku życia o sobie, nie uwiadomiłaś nawet, czy ostatni list był pod właściwym adresem wysłany. Co porabiasz? Pozdrawiam cię serdecznie i czekam z niecierpliwością na jakąkolwiek wiadomość. Może znajdziesz inny sposób korespondencji lub każesz mi przybyć? Możesz być spokojna, wszak ci zaprzysiągłem wierność. 1714



Fabryka welo-wpedów
H. W. Schladitz,
w Dreźnie,
dawniej Schladitz i
Bernhardt

poleca wyborowe, z najlepszego wyrabiane materiały welo-wpedy. Gwarancja dobrej i trwałej roboty. Cennik za nadesłaniem 10 fen. **Poszukuje się przedstawicieli.** 549R

Fabryka Portmonetek

i wyrobów skórzano-galanteryjnych

S. Hoppenstand

w Warszawie, ulica Mazowiecka № 2, z dniem 8 Lipca r. b. przeniesiona zostaje na ulicę Nalewki № 11, w podwórzu. — Tamże do sprzedania gustowne i w dobrym stanie urządzenie sklepowe. 589

Nowa Książka

Edmunda Jankowskiego,

„OGRODNICTWO PRZEMYSŁOWE”

w oprowie po rs. 2. do nabycia w księgarniach i u autora („Ogrodnik Polski”, Mazowiecka 11). 642r

Przyjmuję do reparacji
Manometry i Waccometry

różnych systemów, oraz wyrabiam nowe najlepszych konstrukcyj.

Ludwik Sarnecki,

w Warszawie, ul. Łucka № 6.

Dla Rękawiczników!

Świeży transport dużych, 4 parowych szer. pięknie farbowanych; nadszedł do składu J. Lukrec, Leszno 42 606

PREPARATY DO ZEBÓW PELLETIER'A
CZŁONKA PARYŻKIEJ AKADEMII LEKARSKIEJ
ODONTYNA PELLETIER'A **ELIXIR PELLETIER**
Nadaje białości zębom bez psucia emalii i wstrzymuje próchnienie. Wzmocnia dziąsła, usmierza ból zębów, perfumuje usta.
Kaźdy flakonik oblepiony jest pieczętką tu wydrukowaną, w czterech kolorach. Kaźdy flakonik oblepiony jest pieczętką tu wydrukowaną, w czterech kolorach.
FABRYKA w domu L. FRERE 19 rue Jacob w PARYŻU.
U wszystkich Aptekarzy i w Składach perfum.

WODOLECZNICA SULZ.

Najpiękniejsze położenie wśród lasu Wiedeńskiego. — Stacja dr. żel. południowej Kaltenleutgeben. — Właściciel i kierownik lekarski Dr. Emil Löwy. — Staranna kuracja, opieka zabiegliwa, ceny umiarkowane. — Otwarcie 1-go Maja. 767R

FILJA
Bieleńska 7,
Hotel Krakowski.

KAPELUSZE SŁOMKOWE
w wielkim wyborze poleca fabryka

SZYMONA CUKIER
po cenach nader umiarkowanych.
Fabryka i Skład Główny, Miodowa Nr 3.
Filja: Bieleńska № 7, Hotel Krakowski. 614

FILJA
Bieleńska 7,
Hotel Krakowski.

W WILLI

FELIKSOWO

przy stacji Otwock (w odległości 6 wiorst drogi, są mieszkania z meblami do wynajęcia:

4 pokoje i kuchnia za rs. 210 lub 200,
3 180,
2 150,
1 90,
1 80,
1 z kuchnią . . . 50,
1 kawalerski . . . 45.

Wiadomość w domu № 30, przy ulicy Twardej. 629

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 10 (22) Maja r. b., o godz. 11-ej zrana, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in minus** przez opieczetowane deklaracje, na wywózkę w ciągu lat czterech od dnia 11 (23) Lipca 1891 r. do 11 (23) Lipca 1895 r. śmieci, błota, nawozu, śniegu i lodu ze wszystkich brukowanych jakimkolwiek materiałem ulic, placów, rynków i dróg szosowych, znajdujących się w granicach Warszawy i przedmieścia Pragi, a także z brukowanych ulic nowo-przylączonych do miasta wsi: Nowa-Praga, Targówek, Szmalowizna i Kamionek, od rubli 60,000 rocznie.

Warunki licytacyjne i wykaz ulic, mogą być przejrzane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 769r

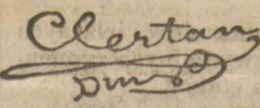
Perły terpentynowej essencji
D-ra CLERTANA.

Każdy flakon zawiera 30 pereł.

Perły te, wielkości grochu, przelękają się łatwo. Oryginalne perły D-ra Clertana upoważnione do przywozu i sprzedaży w całej Rosji.

Terpentynowa essencja, znajdująca się w perlach d-ra Clertana, jest chemicznie zupełnie czysta.

Wymagać na każdym flakonie podpisu:
HURTOWA FABRYKACJA W PARYŻU
przy ul. Jacob 19. 598r



Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 8 (20) Maja r. b., o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in plus** przez opieczetowane deklaracje, na trzyletnią dzierżawę, od dnia 1 (13) Stycznia 1892 roku, do takiejże daty 1895 roku, altany w ogrodzie Krasińskim, do sprzedaży wody sodowej i selcerskiej, od rs. 300 kop. 50 rocznie.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 744r

W. KARPINSKI & W. LEPPERT

FARBY LAKIERY POKOSTY

WARSZAWA



GENNIKI FRANCOŁGRATIS

659r

MYDŁO CONGO
35 Kop. KAWAŁEK

PERFUMY CONGO
RUBLA FLAKON

GUSTAWA STUERMER
W WARSZAWIE

WARSZAWA

Budynek fabryczny,

w środku miasta, posiadający zezwolenie Władzy na użycie motoru parowego, do wypaicia każdego czasu na dogodnych warunkach. Lokal ten zdalny na warsztaty, fabrykę, składy towarów, mebli etc. do tego może być dodana stajnia i wozownia. Wiadomość na miejscu, Solna № 10. 622

Prenumerata roczna wynosi rs. 1 z przesyłką.

PRZYJACIEL ZWIERZĄT.

Pismo poświęcone gospodarstwu wiejskiemu i hodowli zwierząt. Wychodzi co miesiąc. — Prenumerata przyjmuje się w Kantorze Redakcji pisma w mieście Rewiu, oraz we wszystkich Księgarniach w Rosji. — Numer okazowy na żądanie wysyła się bezpłatnie. 786r

Prenumerata roczna wynosi rs. 1 z przesyłką.

Nakładem Księgarni G. Centnerszvera w Warszawie, ulica Marszałkowska № 147, wyszło:

Wernie H. Praktyczny Przewodnik wychowania rs. 2.40. w oprawie rs. 3. —

Mantegazza P. Hygiena piękności k. 60. Do nabycia we wszystkich księgarniach. 597

NUTY w znacznej części w cenie niezwykle i wyjątkowo na czas pewien zniżone, oraz Nuty tanich wydawnictw, do nabycia w księgarni **Maurycyego Orgelbranda** w Warszawie, naprzeciw posągu Kopernika.

Nowości wszystkie Książek i Nut, też Księgarnia zaraz po wyjściu otrzymuje. 311r

OGŁOSZENIE.

29 Kwietnia (11 Maja) bieżącego roku, o godzinie 12-ej w południe, w obozie na Powązkach odbędzie się licytacja na dostawę od 1 (13) Maja do 1 (13) Września b. r., dla 10 bataljonu saperów pociągowym koniom furazju: siana w ilości mniej więcej pudów 1200 i owsa pudów 600.

Osoby życzące się podjąć tej dostawy, zechcą się w wyżej oznaczonym czasie zgłosić do Kancelarji z kaucją rs. 150. 796r

ZA GOTÓWKĘ

kupuję wszelką garderobę damską, mało używaną, oraz bieliznę, firanki, serwety i t. d.

Widok 5. 627

KRASNOBRÓD.

Zakład Kumysowy, Uzdrowisko leśne.

Kumys wyłącznie z mleka kłaczy, wyrabia specjalista tatar.

Stacja Rejowice Kolei Nadwiślańskiej.

Kumysem i powietrzem leśnym najsukute-cniej leczą się choroby płuc, małokrwistość, skrofule, choroby żołądka i kiszki i t. d.

Kompletne utrzymanie w zakładzie (pensjo-nat), wraz z kumysem i opieką lekarską, od 75 do 100 rs. miesięcznie.

Sezon rozpoczyna się 10 (22) Maja i trwa do końca Września. 826R

Dr. Alfred Rosé,
Dr. Józef Skłodowski.

Fotograficzny ZAKŁAD,

dobrze urządzone, na jednej z lepszych ulic Charkowa, do sprzedania za rs. 2,500.—Adre-sować po rusku: Cwikkern, Troickij pere-łok 9 Charkow. 600

SPECJALNOŚĆ

Perfумы po kop. 40, kop. 60, rs. 1 i rs. 2.

Woda Toaletowa, po kop. 25, kop. 60, rs. 1, rs. 2.

Mydło, po kop. 50.

Krem do twarzy, po kop. 40, kop. 75.

Krem Tłusty, biały różo-wy, rachel, po kop. 60 i po rs. 1.

Puder ryżowy, biały, różo-wy, rachel, po kop. 40 i kop. 5, z puszkami rs. 1.

Sachets, po kop. 40. 426

Bez Biały Lilas Blanc

A. M. Ruzanow
St.-Petersburg, 40, G. ściny dwór, 40.

KEFIR

z mleka świeżego i przegotowanego wyrabia stale

APTEKA

E. GESSNERA,

Aleje Jerozolimskie 27, róg Kruczej w War-szawie. Dostać można w wielu aptekach war-szawskich. 607

LICYTACJA

w Lombardzie,
przy ul. Nowolipie № 60.

odbędzie się licytacja na zastawy nie wykupione i nie prolongowane w swoim czasie dnia 11 Maja. 779R

OBWIESZCZENIE.

W mieście Mszczonowie, położonym o 9 wiorst od stacji D. Ż. W. W. „Ruda Guzowska”, jest do sprzedania **nieruchomość**, korzystna dla garbarza lub ogrodnika, składająca się z domu drewnianego, oficyny mrowanej i zabudowań ekonomicznych i 2 mórg czarnoziemu. Dochód czysty 1000/roczna szacunkowa rs. 2,000. Konkurencja zechcą się zgłosić osobiście lub listownie do właściciela W. Kozłowskiego 500

GŁÓWNE TOWARZYSTWO DRÓG ŻELAZNYCH RUSSKICH,

podaje do powszechnej wiadomości, iż na sezon letni, poczynając od dnia 6 (18) Maja po dzień 15 (27) Września roku bieżącego, ustanowione zostały imienne bilety abonamentowe z ustępstwem 40% od taryfy obowiązującej, w formie książeczek na 20 przejazdów, oraz bilety spacerowe z przejazdem powrotnym z ustępstwem 25% między Warszawą a

Bilety abonamentowe:

stacja	Wołomin w cenie I kl.	7 rs. 35 k.,	II kl.	5 rs. 55 k.,	III kl.	2 rs. 91 k.
"	Tłuszcz	14 " 55 "	"	10 " 95 "	"	5 " 67 "
"	Łochów	23 " 07 "	"	17 " 43 "	"	9 " 03 "
"	Zieloniec	28 " 95 "	"	21 " 75 "	"	11 " 19 "
"	Malkiń	35 " 31 "	"	26 " 55 "	"	13 " 71 "

Bilety spacerowe od Warszawy do stacji:

Wołomin I kl.	0 rs. 92 kop.,	II kl.	0 rs. 70 kop.,	III kl.	0 rs. 37 kop.
Tłuszcz	1 " 82 "	"	1 " 37 "	"	0 " 71 "
Łochów	2 " 89 "	"	2 " 18 "	"	1 " 13 "
Zieloniec	3 " 62 "	"	2 " 72 "	"	1 " 40 "
Malkiń	4 " 42 "	"	3 " 32 "	"	1 " 72 "

Bilety abonamentowe i spacerowe, ważne są na wszystkie pociągi z wyjątkiem pociągu kurjerskiego (pośpiesznego), który poczynając od dnia 6 (18) Maja r. b. odchodzić będzie z Warszawy o godzinie 7 minut 33 po południu i przybywać do Warszawy o godzinie 1 minut 23 rano.

Bilety spacerowe sprzedają się w dni niedzielne i świąteczne podług starego i nowego stylu i ważne są w ciągu dni trzech włącznie z dniem sprzedaży biletu.

Sprzedż biletów abonamentowych i spacerowych, odbywa się w kassach stacji Warszawa. 821r

Zakład Leczniczy w Kowanówku

pod Obornikami, w W. Ks. Poznańskim,

przyjmuje na kurację chorych dotkniętych cierpieniami ustroju nerwowego wszelkich kategorii. 762r

Dr. Winklewski. Dr. Karczewski.

Mam zaszczyt zawiadomić Szan. Publiczność, że poczynając od dnia 7-go Maja, codziennie od godziny 1-jej do 5-jej, w **RESURSIE OBYWATELSKIEJ**, wydawane będą

OBIADY składające się z **PIĘCIU** dań
po kop. 40.

Tamże przyjmuje się zamówienia na majówki, wycieczki i wesela, po cenach nader umiarkowanych.

827R.

Z czem się poleca **KONSTANTY Ł.**

ALFREDA ORTHWEIN,

ulica Czysta Nr 8,

poleca na obecny sezon po przystępnej cenie:

Lodownie pokojowe i Maszynki do lodów. Prysznice pokojowe różnych systemów. Wózki dla dzieci i Wózki dla chorych. Meble ogrodowe i Węlocypedy dziecięce. Łóżka, Kolyski i Zabawki dla dzieci. Umywalnie żelazne i z pedałami. Wanny, Sitbady i Waterclozety. Wyzymaczki i Magle do bielizny.—Wianki metalowe w wielkim wyborze. 825R

KAPELUSZE SŁOMKOWE

na nadchodzący sezon letni poleca znana fabryka

W. WELLER & C^o
Tłomackie 9. 746R

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 17 (29) Maja r. b., o godzinie 11-jej zrana, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy, licytacja **in minus** przez opieczętowane deklaracje, na dostawę 400 sążni kubicznych russkiej miary miążkiego wiślanego piasku, do utrzymania filtrów na Koszykach, od ceny rs. 10 kop. 50 za sążeń kubiczny.

Warunki licytacyjne, mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 798r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 1 (13) Maja r. b., o godzinie 11-jej zrana, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja **głośna in plus**, na dzierżawę, licząc od dnia 1 (13) Maja 1891 r. do 1 (13) Stycznia 1894 roku, dwóch sklepów w głównym gmachu Gościnnego Dworu za Żelazną Bramą, a mianowicie:

- Sklepu № 112, od rs. 128 kop. 64 rocznie,
- Sklepu № 113, od rs. 118 kop. 27 rocznie.

Sklepy te oddają się w dzierżawę na risiko teraźniejszych dzierżawców nie spełniających warunków kontraktu.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu codziennie, wyjąwszy dni świątecznych. 789r

SZCZAWNICA

w powiecie Nowotarskim w Galicji,

powszechnie znany Zakład zdrojowo-kąpielowy,
klimatyczny, żętyczny i kefirowy,

położony w pięknej górskiej okolicy, otoczony górami, odznaczający się świeżym orzeźwiającem powietrzem, z siedmiu źródeł silnej szczawy sodowo-solnej i sodowo-żelazistej, zalecany przez najznakomitszych lekarzy krajowych i zagranicznych w chorobach narządów oddychania, trawienia, dróg moczowych i innych.

Liczne, niedrogie a porządnie urządzone mieszkania zakładowe i w domach prywatnych właścicieli, przeszło 350 pokojów, trzy główne restauracje i kilka drugorzędnych.

Lekarzem zakładowym jest **Dr. Władysław Ściborowski**, przez niego ośmiu lekarzy, co rok do Szczawnicy przybywających, udziela chorem rady lekarskiej. Stała apteka w miejscu, a druga w Krościenku; mleko, żętyca, kumys, kefir. **Zakład inhalacyjny**, solankowy, powietrza zgęszczonego i rozrzedzonego, tudzież powietrza zawierającego części balsamiczne igliwiowe, wreszcie leków rozpylonych, urządzony i utrzymany przez **spadkobierców D-ra Janochy**. **Zakład wodoleczniczy** przez **D-ra Kołaczekowskiego**, w roku bieżącym rozszerzony,—łazienki z kąpielami ciepłymi, żelazistymi i borowinowymi, oraz natryskami letnimi i zimnemi,—kąpiele rzeczne w **Dunajcu** i bliższym zakładu **Ruskim Potoku**. **Czytelnia** czasopism, **wypożyczalnia książek**. **Klub** szczawnicki dla zabawy, muzyka miejscowa, teatr krakowski, zebrania towarzyskie, koncerty, **pracownia fotograficzna A. Szuberta**, poczta i telegraf w miejscu, sklepy wszelkiego rodzaju.

Wycieczki w uroczę okolice Szczawnicy. Komunikacja z Krakowem i Lwowem koleją żelazną do Starego Sącza, z kąd 42 kilometry wyborym gościńcem na miejsce.

Codziennie przychodzą i odchodzą karety pocztowe ze Starego Sącza i z Krakowa.

Pora zdrojowa trwa od 20 Maja do 20 Września.

Ceny mieszkań zakładowych od dnia 20 Maja do 20 Czerwca i od 20 Sierpnia do końca sezonu, o trzecią część niższe.—Od taksy zdrojowej tylko te osoby mogą być uwolnione za okazaniem legalnego świadectwa ubóstwa, które w tym czasie bawią w Zakładzie.

Zamówienia na mieszkania przyjmuje Zarząd Zakładu zdrojowego przez Stary Sącz w Szczawnicy i Zarząd Zakładu zdrojowo-kąpielowego w Szczawnicy na **Miezdziusiu**.

Zamówienia na wodę mineralną adresować wprost do **H. Mattoniego** w **Wiedniu**, albo za pośrednictwem **Zarządu Zakładu zdrojowego w Szczawnicy**. 747R

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 2 (14) Maja r. b., o godz. 12-jej, w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in minus** przez opieczętowane deklaracje, na dostawę w r. 1892:

a) dla Warszawskiego aresztu policyjnego:

- węgla kamiennego 8454 pudów;
- drzewa sosnowego russkiej trzechszczapowej miary 18 sąż. 1 arsz. 4 wersz., albo polskiej kubicznej miary 26 sążni;
- drzewa sosnowego drobno rąbanego na rozpałkę węgla kamiennego, russkiej trzechszczapowej miary 8 sąż. 1 arsz. 8 wersz., albo polskiej kubicznej miary 12 sążni;

b) dla aresztu skazanych przez Sędziów Pokoju:

- węgla kamiennego 4335 pudów;
- drzewa sosnowego drobno rąbanego na rozpałkę węgla kamiennego, russkiej trzechszczapowej miary 6 sąż. 2 arsz., albo polskiej kubicznej miary 10 sążni, od cen: za pud węgla kamiennego russkiej miary rs. 14; za sążeń kubiczny drzewa sosnowego polskiej miary rs. 14; za sążeń kubiczny drzewa sosnowego drobno rąbanego polskiej miary 15 rs.

Warunki licytacyjne, mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 724r

NAJEFEKTYWNIJSZE OBICIA PAPIEROWE

tegorocznych najświeższych deseni i kolorów, w gatunkach od najtańszych aż do wspaniałych, imitujących materje, kretcny, adamaszki, gobeliny, dywany perskie i t. p.

Najtaniej można kupić u **S A P I E C H Y,**

№ 11, Niecała № 11, Hotel Brühlowski.

NB. Próby na każde zapotrzebowanie franco i gratis.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

MAGASIN FRANÇAIS,

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (Stara Poczta), poleca Szanownej Publiczności wielki wybór

Ubiórów męzkich oraz materjałów zagranicznych i krajowych na obstalunek, na sezon letni.
po cenach niskich stałych.

802R

H. STARKMAN SUCC.

MAGAZYN KRAWIECKI

w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście Nr 17,

otrzymał znaczny zapas towarów z pierwszorządnych fabryk, uzupełniający sezon letni.

Z powodu obniżenia się kursu waluty zagranicznej, ceny zostały znacznie niższe.

81R

Nauka i wychowanie.

Adres pierwszorzędnego biura nauczycielskiego Zaleski, Mazowiecka 16, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 164r

Adres: Pierwszorządne biuro nauczycielskie Sikorskiej, Niecała 12, rekomenduje nauczycieli, nauczycielki, bony. 1314r

Biurowe prof. de Préchamps, Długa 25. Polki, francuzki, niemiecki do umieszczenia. 11917

Egzamina ułatwia lekcyjami kandydat matematyki uniwersytetu petersburskiego. Smolna 25, mieszkania 20. 12292

Francuzki z dobrymi świadectwami poszukują miejsca. Biuro nauczycielskie Anny Dameran, Krakowskie-Przedmieście № 38, wprost Saskiego placu. 12812

Francuzki z dobrymi rekomendacjami są do umieszczenia. Biuro nauczycielskie Walerji Max, Kotzebue 2. 12892

Kto udziela praktycznym sposobem lekcji gry na gitarze, raczy złożyć ofertę, adr. "Gitar" w kantorze Kurjera. 12816

Lekcje francuzkiego (lub muzyki na swoim fortepianie, 3 rs. miesięcznie. Chmielna 23, w czytelnicy. 12565

Niemki bony, francuzki potrzebne. Krakowskie-Przedmieście 7. Biuro nauczycielskie Dąbrowskiej. 12768

Nauczycielka posiadająca wyższy patent z francuzkiego, znająca doskonale język niemiecki i wykładowo ruski, patent z muzyki, pragnie wyjechać na wieś na miesiąc letni. Podwale 27-13. 12230

Niemieckiego udziela, przysposabia do różnych szkół zagranicznych nauczyciel. Śliska 12-21. 12438

Nauczyciel gimnazjum udziela lekcji języka ruskiego, literatury i historii Rossji, przygotowuje do egzaminów. Oferty: poste-restante "Nauczyciel". 12407

Nauczycielki poszukują na wieś, młodej, z ruskim, francuzkim i dobrą muzyką. Oferty w Kurjerze dla S. J. 12901

Osoba ze świadectwem konserwatorium udziela lekcji muzyki i teorii. Starsze wyuczam w krótkim czasie ułatwionym sposobem. Długa 18, m. 17. 1254r

Potrzebny uczeń klasy 4-ej izraelita, gimnazjum filologicznego na kondycje. Nowolipki 31, mieszka. 11, godz. 3-5. 12921

Zakład naukowy prywatny mężczyźni dwuklasowy przygotowuje uczniów do szkół rządowych. Ul. Elektoralna 17. Przetłoczony Piłgowski. 11970

Zakład Froeblovski Marji Keller, Senatorska № 11, dawny dom Roetzlera. 12464

Doniesienia osobiste.

List dla "Dwóch przyjaciół" wysłany poste-restante. 12886

List dla Eleonory S. W. wysłany. 12306

List dla "Juljusza" Kijów poste-restante wysłany od "Polnej różyczki". 12858

List dla "Juljusza" Kijów poste-restante wysłany od "Wiochny". 12857

List dla A. B. C. na pocztę. 12841

List dla A. B. C. na pocztę. 12831

Posady i prace.

a) Poszukiwane.

A) Damskie rękawiczki glansowane w wyborowym gatunku, na 4 guziki para 75 kop., 6 guzików 95 kop., w magazynie Józefa Lukréc, Tłomackie № 3. 422r

Bona niemiecka ze świadectwami i znająca krawiecczynę szuka miejsca. Wiadomość: Mostowa 6, mieszka. 37. 12884

Człowiek młody, energiczny, znający dobrze gospodarstwo rolne, języki ruski, polski, buchalterję, poszukuje posady. Nowosenatorska 3, mieszka. 8. 12891

Człowiek młody, lat 20 liczący, umiejący dobrze czytać i pisać po rusku, po polsku, trochę po niemiecku, poszukuje jakiegokolwiek bądź zajęcia. Łaskawe oferty proszę składać w kantorze Kurjera pod lit. W. K. 12809

Do Moskwy pragnie wyjechać w charakterze subiekta handlowego na wystawie młody człowiek, posiadający francuzki, ruski, niemiecki i buchalterję. Wymagania skromne. Referencje na żądanie. Oferty "Moskwa" składać w Kurjerze. 12781

Francuzka młoda, wykształcona, życzy sobie przyjąć miejsce. Oferty w kantorze Kurjera Warsz. pod lit. M. T. 12927

Gorzelnik żonaty, praktyczny, mechanik, uczeń szkoły gorzelniczej w Berlinie, poszukuje od 1-go lipca r. b. posady w Królestwie lub gub. zach., mógłby również przyjąć gorzelnię nowszej konstrukcji. Łaskawe oferty proszę nadesłać pod adresem L. Wiczołek w Sierskowsku, przez Gostynin, gubernja warszawska. 1303r

Młoda osoba, znająca się dobrze na kuchni, praniu i prasowaniu, poszukuje miejsca gospodyni w Warszawie lub na wyjazd, z dobrymi świadectwami. Adres: Nowogrodzka № 19, mieszka. 7. 12479

Młoda niemiecka, bona, szuka miejsca do dwójga dzieci. Oferty w Kurjerze Warsz. pod lit. D. W. 12827

Maszynista od papierowej maszyny, pracujący dotychczas w większych fabrykach, poszukuje miejsca; może zastąpić pomocnika dyrektora. Adres: Wilno ul. Wielka, d. Dąbrowskiej, mag. Kosińskiego. 12932

Niemka wykształcona ma parę godzin wolnych. Piękna 52-9. 12358

Osoba inteligentna, znająca krawiecczynę, mogąca zarządzić domem, poszukuje miejsca na wyjazd do pojedynczej osoby. Łaskawe oferty: poste-rest. Kazimiera Józefina. 12762

Osoba inteligentna, w średnim wieku, poszukuje obowiązku gospodyni lub dozoru chorej osoby. Żorawia 30, m. 13. 12880

Osoba w średnim wieku życzy sobie przyjąć miejsce za gospodyni do pojedynczej osoby w Warszawie lub na wyjazd. Wiadomość: Nowogrodzka № 24, m. 19. 12836

Poszukuje pracy, może wychowywać dzieci od najmłodszych dni, gotuje dobrze i smacznie, lub na wyjazd ze słabą osobą. Kanonja 20, mieszka. 3. 12852

Rządztwo domu pragnie objąć młody człowiek, dokładnie obeznany z przepisami obecnymi obowiązującymi, mogący przedstawić poważne rekomendacje. Wiadomość w handlu p. Jana Drevs, Senatorska 16. 12950

Rubli 25 dam temu, koby wyrobił miejsce konduktora tramwajowego. Oferty proszę składać w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. N. N. 12817

Wdowa po doktorze, w średnim wieku, inteligentna, posiadająca język niemiecki, skromnych wymagań, pragnie przyjąć miejsce do towarzystwa, zajęcia się domem lub matkowania dzieciom. Oferty proszę składać w kantorze tegoż pisma dla "Wdowy". 12885

Za pokój podejmę się prowadzenia meldunów. Oferty składać proszę do Kurjera Warsz. lit. F. R. 25. 12441

b) Zaofiarowane.

Potrzebne są panny do sukien zdolne i do nauki. Daniłowiczowska № 8, m. 11. 12238

Potrzebna jest zaraz maszynistka oraz panny do nauki krawiecczyny. Długa № 18, J. Marcinkowska. 12871

Zarząd Kąpielowy w Ciechocinku,

niniejszem podaje do wiadomości, że słownie do polecenia Zwierzchności, w roku bieżącym starozakonnym przybywającym na kurację do Ciechocinka na koszt dozorów bóżniczych, nie inaczej udzielane będą kąpiele, jak po odebraniu od tychże dozorów należności z góry, licząc od rs. 10 do 20 od jednej osoby.

Wrazie zbywającej kwoty, po ukończeniu kuracji, takowa zwrócona zostanie dozorum bóżniczym. 726r

PLASZCZYKI

szewiotowe, pikowe, z haftami

BERECIKI, KAPTURKI

w dużym wyborze,

poleca Specjalna Fabryka Bielizny

TEOFILI FUKS,

Senatorska № 26. 626

potrzebne panny podręczne do krawiecczyny. Elektoralna 49, m. 17. 12604

Potrzebna jest podręczna do staniaków. Senatorska 28, K. Buchnor. 12780

Panny do staniaków zdolne potrzebne zaraz. Zabia № 4, Bogusławski. 12801

Panny zdolne i podręczne potrzebne do pracowni sukien. Krucza № 25. 12744

Potrzebne zdolne panny do krawiecczyny. Komitetowa № 3, mieszka. 8. 12760

Potrzebny jest uczeń do cukierni. Mazowiecka № 1. 12894

Panna zdana do staniaków potrzebna jest za dobrem wynagrodzeniem i panią do nauki. Trębacka № 9. 12900

Potrzebna bona niemiecka z krawiecczyną i dobrymi świadectwami. Świętojerska № 24, mieszka. 4. 1292

Potrzebne są panny do sukien, podręczne i do nauki. Leszno 23, m. 24. 12906

Panny kompletnie uzdolnione w krawiecczynie potrzebne zaraz. Leszno 23. 1208

Potrzebne są prasowaczki do nowej bielizny. Pralnia bielizny, Senatorska № 10. 12861

Potrzebny uczeń do handlu kolonialnego, obeznany na pierwszeństwo. Naaka, Wolska № 5. 12833

Potrzebne panny podręczne i do nauki do krawiecczyny. Ul. Dzika 47. 12899

Potrzebny ekonom kawaler do małego folwarku z pensją rs. 100 i utrzymaniem. Wiadomość: Marszałkowska № 132, stróż wskazuje. 12816

Potrzebna bona francuzka. Niecała 12, mieszkania 24. 1313r

Potrzebna maszynistka do kapełuszy słonkowych. Zięba 36. 12937

Potrzebne są zdolne staniczarki. Chmielna № 7, m. 29. 12873

Potrzebne panny do staniaków i podręczne. Wąrecka № 7, m. 7. 12857

Podręczne oraz uczenice do krawiecczyny potrzebne są. Wąrecka 9-27. 1941

